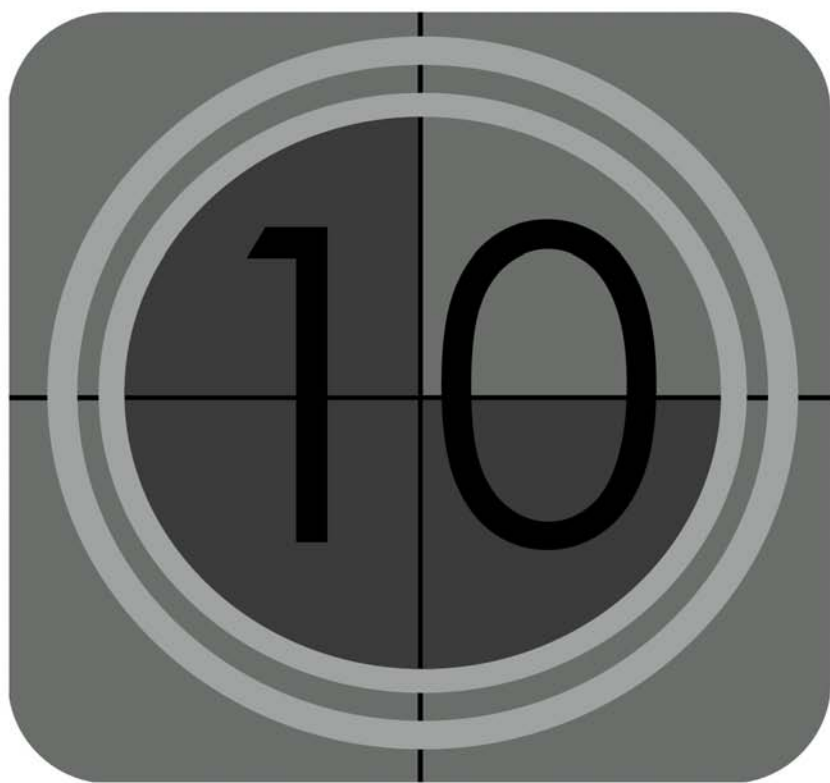

ZOBÁK DOKOŘÁN

SPECIÁLNÍ VYDÁNÍ

Obsah

Madlesčin úvodníček / Madleskas Leitartiker 3

Sojka se představuje? / Sojka stellt sich vor? 5

Sojka v novém kabátě / Sojka neu bekleidet 12

Zub času / Zahn der Zeit 15

Pojednání o sojčích radách /
Traktat über die Entstehung und
Arbeit des Sojka Vorstandes 22

Předsedův sloupek/Vorsitzender-Spalte 41

REDAKCE - IMPRESSUM

Redaktoři - Redakteure:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadlecěk, Michal Janoš, Petr Špičan, Petr Vondruška
Stáli spolupracovníci - Ständige Mitarbeiter:	Leo Černý, Pavel Bobek, Zuzana Koslerová Zorka Krejčí
Loga rubrik - Logos:	Ondřej Špičan, Petr Špičan, Petr Vondruška
Design:	Pavel Bobek
Korektura textu - Textkorrektur:	Pavel Bobek, Nicole Sabella
Překlad - Übersetzung:	Pavel Bobek, Nicole Sabella
Adresa redakce - Anschrift:	Poříčí 1 b, Brno, 635 00, Telefon: 608/630386
Další kontakty - Kontakt:	E-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

Madlesčín úvodníček / Madleskas Leitartiker

Miláčkové a Miláčky,

staří i mladí i vy milé děti, držte se pevně za křídla, ať Sojka vám neuletí!:-))

Jung und Alt, haltet euch an den Flügeln fest, damit euch Sojka nicht wegfiegt :-))

Držíte v rukou speciální číslo našeho občasníku, které – jak víte – vychází jen u příležitosti velmi významných událostí. Tentokrát jsou to sojčí kulatiny, desáté narozeniny. Až se mi tají dech a mlží klávesnice před očima, když to píšu. Kdo by si to byl před několika lety pomyslnil, že se dožijeme desítky a budeme tak vzkvetlí, silní a opeření :-)

In euren Händen befindet sich die Sonderausgabe unserer Zeitschrift. Eine solche Ausgabe erscheint aber nur anlässlich bedeutendster Ereignisse. Diesmal ist das der runde zehnte Sojka-Geburtstag. Ich muss den Atem anhalten, wenn ich in Kenntnis nehme, was ich eigentlich schreibe. Wer hätte das vor wenigen Jahren gedacht, dass wir es bis zum zehnten Jahren erreichen, und sogar in so einem dicht gefiederten Zustand und in einer äußerst guten Kondition! :-)

Protože pířko k pířku se nasbíra a mame z toho plnou duchnu zazitku, akci, vzpominek a nezapominek! A tohle specialní islo vas přimo vezme na křidla a proletı s vami sojı historii!

In diesen zehn Jahren wurde Feder nach

Feder gesammelt und nun entsteht davon ein ganzes Federbett bespickt von Erlebnissen und gemeinsamen Maßnahmen, voller Erinnerungen, die niemals zu vergessen sind! Lasst euch also von Sojka auf ihre Flugel aufzuhocken und ihre ganze Geschichte durchzufliegen!

Zavzpomenejte si na sve působenı. Proetete si, v jakem sloenı za tech deset let zasedaly sojı rady. Ohlednete se spolene s nami za vyvojem Zobaku a webovych stranek. Podıvejte se s nami na fotky, zasmejte se a HLAVNE si to vsechno uijte. A tım myslım nejen to tenı Zobaıska, ale myslım uıt si tı přimo tady ted a s nami se vsemi na mıste.

Erinnert euch an euere Wirkung bei Sojka. Erfahrt mehr davon, wie der Vorstand Mal fungierte. Folgt mit uns zusammen der Entwicklung dieser Zeitschrift und der Sojka-Webseite. Schaut euch Fotos an, die einen oft zum Lachen bringen, und vor allem, genießt es. Und damit meine ich nicht bloß diese Lekture, sondern die ganze 10-Jahre-Feier, gemeinsam, hier an Ort und Stelle.

Cely vıkend nas vsechny eka pestry program, ktery mate v tomto ısle vloeny. Moc bych si přala, aby se nam ta oslava vyvedla a abychom přidali jedno pekne barevne pıřko do te peřiny spolenych proitku.

Furs ganze Wochenende haben wir ein buntes Programm vorbereitet, das in dieser Zeitschrift eingesteckt ist. Ich wunsche mich, dass bei dieser Fete alles klappt und dass wir danach eine schone, farbige Feder unserem Federbett voller gemeinsame Erlebnisse zusetzen konnen.

Dneska se nebudu rozepisovat, protože tu nehraje prim nějaká rubrika, ba ani celý Zobák s jeho speciálním číslem, ale Sojka jako taková. Takže co napsat nakonec? Třeba to, že v deseti letech má člověk svůj vlastní rozum, už je velice tvořivý, v některých věcech přehnaně samostatný, ve spoustě jiných si ale stále neví rady a utíká se schovat za máminy sukně. V ptačím světě je to ale jiné, tady už se naši Sojce podařilo odchovat řekněme tři generace souputníků a tahounů. Sojka je tedy v plném rozkvětu a při síle, další potěr se hrabe ze skořápek a zkrátka jednoduše je toho spoustu v letu ještě před námi – a proto volám POJĎME SLAVIT!!!

Heute wär' das von mir alles, da diesmal geht's nicht nur um „Zobák“, sondern um alles, was es um Sojka dreht. Was schreibe ich also zum Schluss? Zum Beispiel, dass ein Mensch mit zehn Jahren schon bei Verstande ist, man ist sehr kreativ, in einigen Sachen denkt man, man weiß alles besser, ab und zu weiß man sich aber keinen Rat und hägt wieder an Mutters Schürzenband. Im Leben eines Vogels ist das jedoch ein bisschen anders: Hier hat es sich unserer Sojka schon gelungen drei Generationen zu erziehen. Sojka ist voller Kraft und bereit, die neue Brut großzuziehen. Also kurz und gut: Es steht in unserem Flug noch vieles vor uns – und deswegen rufe ich: LOSGEHT'S MIT'M FEIERN!!!

A hlavně nezapomeňme, že DESÍTKOU TO PRO NÁS NEKONČÍ!!!

Und vergesst dabei nicht, wir hören nicht auf,

deshalb unser Motto: ZEHN JAHRE UND WEITER GEHT'S!!!

Madleska bez leska

Sojka se představuje? Sojka stellt sich vor?

Sojka se představuje? / Sojka stellt sich vor?

Když na mém stole (teda spíš emailu:) přistály instrukce od redakce Zobáku týkající se tohoto slavnostního čísla, mezi svými úkoly jsem zde našel také udělat nějakou stručnou a výstižnou prezentaci Sojky. Úkol na první pohled snadný, jenže... Protože všichni z vás čtenářů už Sojku znají, ať už důvěrně nebo jen tak trochu, rozhodl jsem se vyvést tuto prezentaci v trochu netradičním duchu.

Als auf meinen Tisch (oder eher in mein Mailbox:) die Anweisungen von der Zobák-Redaktion betreffend dieser Sonderausgabe landeten, fand ich unter meinen Aufgaben auch Folgendes: eine prägnante Präsentation von Sojka zu machen. Im ersten Blick vielleicht etwas Leichtes, aber... Weil fast alle von euch Leser schon Sojka kennen, egal ob sehr innig oder nur ein bisschen, habe ich die Entscheidung getroffen, diese Präsentation auf einer nicht 100%-ig traditioneller Art und Weise zu gestalten.

Každý asi ví, že Sojka pořádá hlavně tábory a další převážně česko-německé akce pro své členy. Za tím však vězí spousta další práce, již zvenčí však náhodný pozorovatel (třeba účastník tábora) uvidí jen těžko. Navenek je nicméně snad alespoň znát, že nás tahle práce baví a děláme ji rádi. A proč? Protože nejsme jen nějaký „tým spolupracovníků“, jako tomu možná je v některých jiných organizacích, ale také tým kamarádů a přátel doufejme na celý život! A tak se v našich sojčích životech prolínají hned dvě roviny. Nepotřebujeme „teambuilding“ jako velké korporace, nemáme mezi sebou neřešitelné spory a nesoutěžíme

o moc jako v politice. Teprve to dělá Sojku takovou, jaká je, a kdo kdy důkladněji nahlédl pod její pírkou, dá mi určitě za pravdu.

Es weiß wohl jeder, dass Sojkas Schwerpunkt die Veranstaltung von Sommer- und Osterlagern und anderen deutsch-tschechischen Maßnahmen ist. Dahinter steckt aber noch viel Arbeit, die von Außen (z.B. im Augen eines Teilnehmers) nicht ganz sehbar ist. Was aber auch von Außen hoffentlich zu spüren ist, ist die Freude, die uns diese Arbeit bringt. Und warum denn? Weil wir einfach nicht nur ein „Mitarbeiter-Team“ sind, wie es vielleicht in manchen anderen Organisationen ist, sondern weil wir auch Freunde sind, Freunde fürs ganze Leben! Und so mischen sich in unseren Sojka-Leben zugleich zwei Ebenen. Wir brauchen kein „Teambuilding“ wie große Unternehmen, es gibt keine unlösbaren Konflikte unter uns und wir stehen nicht in einer Machtwettbewerb wie in der Politik. Erst das macht Sojka so, wie sie ist, und wer schon mal gut unter ihre Feder geschaut hat, gibt mir bestimmt Recht.

Proto vám místo sáhodlouhého povídání o jednotlivých akcích nabídnu pár komentovaných momentek z jejich zákulisí. (Jde o fotky z mého archívu, proto se omlouvám všem starým pákám:)

Aus diesem Grund biete ich euch statt einer seitenlangen Erzählung von unseren Maßnahmen ein paar glossierten Bildern von ihrer Hintergrund. (Die Fotos sind aus meinem Archiv, also entschuldige ich mich bei den alten Hasen:)

Pěknou zábavu! Viel Spaß!

Z.5.D.

Sojka se představuje? Sojka stellt sich vor?

Řezno/Regensburg, 18.2.2005: Bezdomovci v Burgerkingu? Nikoliv, tři Sojky s Alexem po dlouhém a bouřlivém dni na superradě. Proběhlé akce, plánování dalších, finance, termíny... Obvyklý to pohled na Sojky zmožené celosobotním raděním. I to jediné kafe si museli nebožáci platit sami :)

Obdachlose bei Burgerking? Keineswegs, drei Sojklinge und Alex nach einem stürmischen und sehr aufwändigen Tag bei Supersitzung. Durchgeführte und künftige Maßnahmen, Finanzen. Termine... Ein üblicher Blick auf Vorstandsmitglieder nach ganztägiger Sitzung. Sogar den einzigen Kaffee mussten sie selbst bezahlen :)

Praha/Prag, 25.9.2004: Rada ráda odměňuje. A tak jsme se jednoho večera sešli, abychom nazpívali pro odcházející staré pardály Lea a Davu rozlučkové CD s několika šlágry vlastní výroby. Jinými slovy: Příprava na členské shromáždění 2004 v plném proudu!

Der Vorstand entlohnt gerne. Deshalb trafen wir uns eines Abends, um ein Abschieds-CD für die abtretenden alten Hasen Leo und Dava mit ein paar Schlagern made by Sojka aufzunehmen. Mit anderen Worten: Vorbereitung für Sojka-Wahl 2004 läuft auf Hochtouren!

Rybník/Waier, 1.5.2004: Naháči za vlajkou. Ačkoliv jsme měli z příliš bujarých oslav vstupu České republiky do EU tak trochu strach, celodenní pobíhání po plzeňské hypernově a následně napínavá společná noční cesta z Gaisthalu do Rybníka přes uvolněnou hranici se líp povést snad ani nemohla.

Nackte hinter der Flagge. Obwohl wir ein bisschen Angst vor einer zu ungestümen Feier zur EU-Osterweiterung hatten, die ganztägige Lauferei in einer der Pilsener Hypermärkte und anschließend die spannende gemeinsame Nachtwanderung über die geöffnete Grenze von Gaisthal nach Waier konnte sich wohl nicht besser gelungen haben.

Sojka se představuje?
Sojka stellt sich vor?

Praha/Prag, 26.2.2005: Ranní vstávání. Patří asi k vůbec nejhorším a nejméně oblíbeným „programům“, ať je to kterýkoli den v týdnu, ať je to na radách, nebo jako zde po plese v Kristinčině sklípku na Hanspaulce. Přesto se i mezi námi Sojkami najde pár takových, kteří...no, raději pomlčím, nerad bych dotyčně veřejně zostudil :)

Frühaufstehen. Einer der äußerst unbeliebten „Programmpunkte“, egal am welchen Tag, egal ob beim Vorstandstreffen, oder nach SojkaBall in Kristinkas Keller, wie auf diesem Bild. Jedoch gibt's unter uns Sojklingen auch wenige, die...na, lieber schweige ich, um den Betroffenen das Blamieren zu ersparen :)

Z.8.D.

Na cestě do Prahy / Unterwegs nach Prag, 9.10.2005: Opička a kovboj. Schopnost zasmát se na vlastní účet – tak bez toho bychom jen tak na tábor jet nemohli. Protože kdo umí ze sebe dělat blázna před stovkou diváků na gaisthalských prknech, toho už jen tak něco nemůže rozházet.

Affe und Cowboy. Spaß machen über sich selbst – ohne dies könnte man gar nicht nach Gaisthal als Betreuer mitfahren. Denn wer schafft das problemlos, vor hundert Menschen auf Gaisthaler Brette den Hanswurst zu spielen, der lässt sich nicht ganz einfach darausbringen.

Nová Role/Neurohlau, 2.7.2005: Rada na žumpě. Rady našeho spolku se konají vždy alespoň jednou za osm týdnů, jak praví stanovy. Jedno mají rady společné: bývají dlouhé a vyčerpávající, zejména když se vám zdá, že je vlastně všechno jasné a že nebude potřeba se radit příliš dlouho. Zato místa konání jsou nejrůznější: od bytů a chat přes salónky restauračních zařízení (v nejhorším případě) až po volnou přírodu. Tak proč ne i na žumpě?

Vorstandssitzung am Dunggrube. Die Sitzungen unseres Vorstandes finden wenigstens einmal pro acht Wochen statt, so die Satzung. Einiges haben alle Sitzungen gemeinsam: Sie sind lang und erschöpfend, natürlich vornehmend wenn man anfangs den Eindruck hat, es gibt nicht vieles zu besprechen. Die Sitzungsorte sind dennoch differierend: Von Wohnungen und Wochenendhäuser über Gaststätte (in schlimmsten Fällen) bis zu freier Natur. Warum denn nicht auch am Dunggrube? (tsch. žumpa ~ dt. Sumpf)

Sojka se představuje?
Sojka stellt sich vor?

Řezno/Regensburg, 18.2.2005: Možná přijde i kouzelník... Pobyt na česko-německých táborech nás učí řešit nenadálé situace, vždy flexibilně a inovativně. Tak třeba pokud dostanete chuť nalepit na své české čelo víčka od německého piva, ale nedostává se vám lepidla.

Vielleicht kommt auch der Zauberer... Die Teilnahme an deutsch-tschechischen Lagern lehrt uns, unerwartete Situationen zu lösen, immer flexibel und innovativ. Zum Beispiel wenn man das zu Problem zu lösen hat, dass man an seine tschechische Stirn deutsche Bierdeckel anleben will, obwohl man über kein Klebstoff verfügt.

Z.10.D.

Nýřany, 19.2.2005: Tradiční obědvání v Nýřanech. Protože se loučíme převelmi neradi, a protože si vždycky ještě rádi dáme něco k zakousnutí a kafičko, nepřipadá cesta z Bavorska bez tradiční obědové zastávky v Nýřanech v úvahu. Když se však v jedné z hospod tohoto spořádaného městečka sjede víc jak třicet Sojek naráz, hned je z toho v Nýřanech pozdvižení. Dokonce takové, že mezi dodávkou vašich hranolek a smaženého sýra může být interval až XX (doplňte dvojiciferné číslo) minut, resp. naopak.

Traditionelles Mittagessen in Nýřany. Da wir uns nur äußerst ungerne verabschieden, und weil wir nie etwas zum Essen und ein „Kaffeechen“ ablehnen können, ist die Reise aus Bayern in unsere Heimat ohne in Nýřany bei einer der hiesigen Kneipen vorbeizukommen kaum vorstellbar. Falls aber eine solche Kneipe dieses ordentlichen Städtchens von mehr als 30 Sojklinge auf einmal überfallen wird, ruft das eine Aufregung hervor. Sogar solche, dass eure Pommes sogar mehr als XX (zweizifferige Nummer) Minuten nach ihrem panierten Käse geliefert werden können, bzw. anders herum.

Sojka v novém kabátě Sojka neu bekleidet

Sojka v novém kabátě / Sojka neu bekleidet

Nápad na nové logo Sojky přišel vlastně náhodou. Začal jsem studovat specializaci grafický design a v rámci jednoho z předmětů přišlo zadání semestrální práce. Navrhnout značku libovolné společnosti a tu realizovat v grafickém manuálu. Ve chvíli, kdy jsem toto zadání dostal, nevěděl jsem, že budu nakonec dělat logo pro Sojku. Protože v té době Sojka logo měla a navíc bylo toto logo pěkné a všem se líbilo. Nebyl tedy na první pohled důvod zavedenou značku měnit. Nicméně v té době se do propagace Sojky a do tvorby našeho časopisu stále více zapojovali další a další lidé. Sojka se navíc čím dál tím více začínala orientovat na prezentaci na internetu. Tyto aktivity a větší množství lidí způsobily, že původní logo nebylo k dispozici všem a nebylo k dispozici ani v elektronické podobě.

Die Idee, einen neuen Logo für Sojka zu schaffen, fiel mir eigentlich zufälligerweise ein. Als ich mit meinem Studiengang Grafisches Design anfang, die Aufgabe einer Semesterarbeit lautete, das Emblem einer beliebigen Firma zu entwerfen und dessen grafisches Manual zu schaffen. Damals verfügte aber Sojka über einen schönen und beliebten Logo, also beim ersten Anblick gab's keinen Grund für einen Logo-Wechsel. Es wurden dennoch in dieser Zeit immer mehr neue Leute für die Tätigkeit bei Werbung für Sojka und bei der Herstellung unserer Zeitschrift gewonnen. Sojka hat sich auch immer mehr auf die Präsentation im Internet orientiert. Solche Änderungen und der Zuwachs der Beteiligten wurden zu Gründen dessen, das der alte Logo nicht allen und nicht

in einem einheitlichen elektronischen Format zur Verfügung stand.

To zapříčinilo, že vzniklo několik verzí té samé značky. V podstatě byly všechny verze podobné. Nicméně tu a tam si mohl člověk povšimnout, že některá ze značek je například o něco roztaženější, barvy mají jiný odstín a podobně. Proto jsem se rozhodl vymyslet značku novou, která by nahradila tu stávající na všech materiálech a zejména sjednotila grafickou prezentaci celé Sojky.

Dies verursachte, dass mehrere Versionen des gleichen Emblems entstanden. Im Grunde waren alle ähnlich, man könnte trotzdem bemerken, dass es Versionen gab, die mal breiter waren, die mal einen anderen Farbton hatten usw. Deshalb entschied ich mich, einen neuen Logo zu gestalten, der den bestehenden überall ersetzen könnte und vor allem die grafische Präsentation Sojkas vereinheitlichen würde.

V původních návrzích jsem se snažil nějakým vtipným a velmi jednoduchým způsobem znázornit samotnou sojku a logotyp „Sojka“ k obrázku přidat. Bohužel, nebo možná bohudík, jsou tyto návrhy ztraceny :) Potom jsem přišel na nápad, že bych mohl obrázek sojky vytvořit z písmen, tvořících slovo „Sojka“. Na papíře vypadaly návrhy poměrně slušně, proto jsem přešel k elektronickému zpracování. Šlo o to, vybrat co nejlepší písmo, kterým logo realizovat. Dva z pokusů, které byly použity na cestě k finální podobě, můžete najít u tohoto článku.

Bei den ursprünglichen Vorschlägen setzte ich

mir den Ziel, den Häher selbst irgendwie einfach und gescheit darzustellen und den Aufschrift „Sojka“ zu dieser Zeichnung zuzufügen. Leider, oder wahrscheinlich Gott sei Dank, gingen diese Vorschläge schon verloren :) Danach fiel mir noch die Idee ein, ich könnte das Häher-Bild mit den Buchstaben darstellen, die das Wort „Sojka“ (tsch. Häher) zusammenstellen. Da auf dem Papier die ersten Skizzen ziemlich gut aussahen, machte ich darüber die elektronische Version. Dabei ging's darum, den besten Font auszuwählen. Zwei Versuche, die zu der finalen Gestalt führten, könnt ihr euch hier ansehen.

Poslední, co bylo nutné vymyslet, byla barevnost. Protože se Sojkou děláme akce zejména pro děti a mládež, rozhodl jsem se, že nové logo musí barvami jen hrát. Barvy na logu proto nemají žádnou symboliku, jsou to prostě jen ty nejpestřejší, k sobě pasující barvy. Co je důležité, je zakódování barev pomocí standardu obvyklého v elektronické komunikaci. Jedná se o zakódování v barevném prostoru RGB. Tento krok by měl do budoucna vyloučit to, aby někdo změnil barevnost na některém z materiálů.

Das letzte zu lösende Problem war die Farbigkeit. Denn für Sojka im Mittelpunkt überwiegend Kinder- und Jugendmaßnahmen stehen, entschied ich mich, dass der neue Logo in allen Farben spielen muss. Die verwendeten

Farben haben also keine symbolische Bedeutung, sie sind einfach die buntesten zueinander passenden Farben. Wichtig ist dabei die Kodifizierung der Farben nach Standards, die in elektronischer Kommunikation üblich sind, d.h. Kodifizierung in RGB-Farbraum. Dieser Schritt sollte künftig vermeiden, dass jemand die Farbtöne verändert.

Tak takhle vznikla finální podoba loga naší Sojky. Logo bylo představeno Sojkám na členském shromáždění v roce 2004 a zároveň tam nová rada rozhodla o tom, že logo Sojky změní svou podobu k 1.1.2005.

So entstand also die endgültige Gestalt unseres Sojka-Logos. Der Logo wurde erstmals bei der Sojka-Wahl 2004 vorgestellt und zugleich bewilligte hier der frischgebackene Vorstand, dass der alte Logo zum 1.1.2005 gewechselt wird.

Sojka v novém kabátě Sojka neu bekleidet

K nové prezentaci Sojky samozřejmě patří více věcí. Jednou z nich je webová stránka, o kterou se ke spokojenosti nás všech dobře stará Michi. Další je časopis, jehož číslo právě držíte v rukou. V návrhu jsem byl z finančního hlediska nucen použít omezené množství barev. Skladba textu v nápisu „Zobák dokořán“ má simulovat otevřený ptačí zobák. Kvůli nedostatku času jsem se mohl bohužel zabírat pouze návrhem a proto práce s každým číslem padá na Petra Vondrušku, který se s ní vždy dobře srovná.

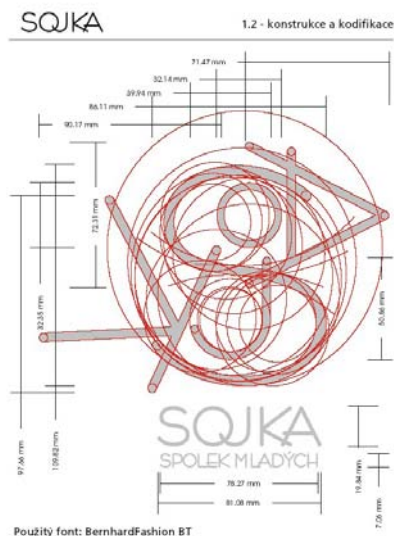
Zur neuem Stil der Präsentation von Sojka gehört aber nicht ausschließlich der Logo. Es ist auch die Sojka-Webseite, um die sich zur allgemeinen Zufriedenheit Michi kümmert. Außerdem gehört dazu auch die Zeitschrift, die ihr jetzt in euren Händen haltet. Als ich ihre Gestalt entwarf, musste ich aus finanziellen Gründen eine beschränkte Farbenmenge verwenden. Die Textzusammensetzung „Zobák dokořán“ (tsch. Schnabel auf) sollte auf ein aufgemachtes Vogelschnabel hinweisen. Wegen Zeitmangels konnte ich mich leider nur mit diesem Grundkonzept befassen und so entfällt die ganze Computer-Arbeit mit jeder Ausgabe auf Petr Vondruška, der sich damit aber immer sehr gut auseinandersetzt

Zatím posledním krokem, který se pojí s návrhem nového loga, jsou vizitky a hlavičkové papíry. Snažil jsem se sjednotit všechny materiály Sojky tak, aby se všude objevil nějaký jednotící prvek. Tímto prvkem je jednak písmo, které je stejné na všech materiálech, které Sojka používá, za druhé jsou to různé horizontální pruhy v barvě modré.

Der bisher letzte Schritt, der im Zusammenhang mit dem neuen Logo steht, sind Visitenkarten und Briefpapiere. Ich gab mir Mühe, alle Sojka-Materialie auf solcher Weise zu vereinheitlichen, damit alle über ein vereinigendes Element verfügen. Zu diesen Elementen gehört erstens die Schriftart, die auf allen Materialien gleich ist, zweitens verschiedene horizontale Streifen in blauer Farbe.

Naprostu posledním počinem, který mám zatím na svědomí je ... neřeknu. To se dozvíte a všichni uvidíte na oslavě 10 let Sojky.

Das aller letzte Werk, das ich auf dem Gewissen habe, ist ... sag' ich nicht. Das erfährt und seht ihr alle bei der 10-Jahre-Sojka-Feier.

Zub času / Zahn der Zeit

Nebot' mnozí z vás již staré dřevní doby nepamatují nebo už leccos z nich zkrátka pozapomněli, rozhodli jsme se vám u příležitosti těch našich deseti let krátce představit také vývoj sojčích stránek a Zobáku samotného. No a pochopitelně to nemohl být nikdo jiný než sám velký webmaster, počítačový Myšpulín a redaktor Zobáku v jedné osobě, Michi, koho jsme o tuto dokumentaci požádali.

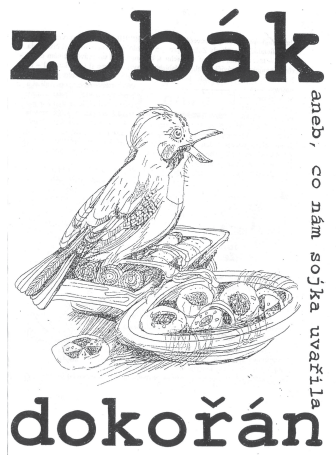
Da viele von euch manches von der alten Gründer-Epoche gar nicht kennen oder einfach schon vergaßen, möchten wir euch anlässlich dieser Sonderausgabe auch in kurzem die Genese der Homepage von Sojka und die Entwicklung unserer Zeitschrift vorstellen. Natürlich kann diese Arbeit niemand anderer als unser Computermagier, Webmaster und zugleich Zobák-Redakteur geleistet haben – Michi griff zur Feder und hier ist das Ergebnis.

Evoluce časopisu Zobák dokořán/ Die Evolution unserer Zeitschrift

První čísla časopisu Zobák dokořán se snad s těmi posledními ani nedají srovnat. Za devět let, po které je tento občasník vydáván, prošel mnohými změnami, a to jak ve způsobu výroby, tak grafickém i obsahovém zpracování. První čísla tohoto plátku byla vydávána opravdu svépomocně. Autorkou byla samozřejmě pozdější šéfredaktorka Madleska, jež stojí za zrodem tohoto občasníku a k níž se postupně přidali další, ať už stálí, či jen jednorázoví

prispěvatelé. Tato první čísla byla vyráběna pouze černobíle na obyčejném kancelářském papíře, bez jakékoli vazby či sešití, a to pouze na kopírce. Takže si kvalitu dovedete představit sami...

Die ersten Ausgaben von „Zobák dokořán“ (tsch. Schnabel auf) sind mit den heutigen kaum zu vergleichen. In neun Jahren, die seit der Gründung der Zeitschrift abliefen, erlebte Zobák wesentliche Änderungen, und zwar sowohl in der Herstellungsweise, als auch was die inhaltliche und grafische Seite betrifft. Am Anfang lief die ganze Herstellung wirklich im Zeichen der Selbsthilfe und Eigenleistung. Die Autorin der ersten Zeile und zugleich Urheberin des ganzen Blattes war natürlich die heutige Chefredakteurin Madla. Die Redaktion wurde dann durch mehrere ständigen Redakteure, bzw. aussetzende Mitarbeiter verstärkt.

Zobák 1

Občas to někde ujede, špatně se to přehne, obrátí se předloha pro oboustranný tisk, prohodí se stránka... Zkrátka výroba byla hodně pracná a výsledek byl ve srovnání s dnešní podobou Zobáku poněkud divoký. Nicméně účel naše práce splnila; neměli jsme příliš mnoho jiných možností, jelikož o peníze jde až v první řadě... S každým číslem však rostla oblíba i rozsah časopisu, kdy se z nějakých osmi, deseti stran prvního čísla stává až třicetistránkový časopis plný článků a fotografií. Od pátého čísla, které tedy bylo stále vyráběno metodou ručního kopírování, skládání a přehýbání, má časopis novou obálku, tedy první a poslední stranu, na které je logo našeho sdružení a je dokonce kopírována na barevný papír, což časopisu rozhodně přidalo na parádě.

Da und dort rutschen die Blätter, werden schlecht gefaltet, man druckt hier und da die andere Seite andersherum, die Seiten folgen falsch nacheinander... Die Herstellung erforderte wirklich viel Aufwand, obwohl das Ergebnis im Endeffekt meistens ziemlich wild war. Dem Zweck, für den unsere Zeitschrift erschien, diente sie doch; es gab auch kaum andere Wege, weil ums Geld geht's immer erst in der ersten Reihe... Dennoch wuchs nach und nach die Beliebtheit und der Umfang der Zeitschrift. Die erste Nummer bestand aus acht, zehn Seiten; davon wurden bald rund 30 Seiten voller Artikel und Bilder. Mit der fünften Nummer, die man immer noch hundertprozentig zu Hause nur mit Hilfe eines Kopierers und fleißiger Hände herstellte, wurde eine neue farbige Titelseite mit dem alten Sojka-Logo eingeführt, der Druck blieb aber immer nur schwarz-weiß.

Po čtyřech letech od prvního čísla však nastal převrat v podobě výroby Zobáku. Nejen že byla opět graficky vylepšena přední stránka, i když stále pouze černobíle zpracovaná na barevném papíře, časopis byl poprvé tisknut a ne pouze kopírován. Jednalo se o deváté číslo, které tím pádem působilo daleko profesionálněji, jelikož už mělo pevnou vazbu, a tudíž se už nejednalo o pouhou „složku přehnutých papírů“. Jelikož byla výroba prováděna v elektronické podobě, tak v kombinaci s dostatkem finančních prostředků na tyto účely již nic nebránilo v pokusu o první barevně tištěnou obálku. Takto vyšňořená byla obálka jedenáctého čísla a musím uznat, že ve srovnání s dosavadními vydáními to byl obrovský posun kupředu.

Vier Jahre nach der ersten Nummer kam eine Wende in der Herstellung der Zeitschrift. Die Titelseite wurde wieder etwas verbessert, wichtiger war aber der Übergang zu professionellem Druck – eigentlich war das das erste Mal, als „Zobák“ nicht kopiert, sondern wirklich gedruckt wurde. Die Nummer 9, die aus erste auf dieser Weise erzeugt wurde, wirkte natürlich viel professioneller: Die Blätter waren verbunden, es handelte sich nicht mehr um ein „Paket gefalteter Papiere“. Da die Herstellung schon völlig elektronisch durchgeführt wurde, gab es (außer Geld) keine Hindernisse mehr, mit farbiger Titelseite zu experimentieren. So erfolgte die betessete Titelseite der Nummer 11. Dies war, verglichen mit den älteren Ausgaben, ein wirklich spürbarer Fortschritt.

Bohužel ale nic není věčné a nároky čtenářů i samotné redakce neustále rostly, bylo nutné udělat radikální změnu celého konceptu

Zobák

Ročník IV - číslo 9

**Doubrava 2001
Soutěž**

dokořán

Zobák 9

Zobák dokořán

Ročník IV - číslo 11

Ples v Čelakovicích

Pozdrav od Marlenky

Členské příspěvky !!!

Zobák 11

časopisu, a to hlavně pro to, aby vůbec jako časopis vypadal. Bylo tedy třeba vymyslet nový systém rozložení stránek, grafické zpracování jak obálky, tak obsahové části, kde byl kladen důraz na formátování textu, rozložení sloupců, hlavičky stránek a důležité použití fontů. Obálka byla samozřejmě tištěna barevně, jinak bychom kráčeli zpět. Z úsporných důvodů však byla rozdělena na dvě části: statickou a variabilní. To znamená, že část grafických prvků, které se na dalších číslech nemění, byly předtiskněny a na tyto již hotové předtisky se později jen dotisknuly podklady pozdějších čísel. Šlo tedy veškeré fotografie a titulky k jednotlivým stěžejním událostem, které byly na úvodní straně zmiňovány.

Leider Gottes ist aber nicht alles ewig. Im Laufe der Zeit wurden die Ansprüche der Leser und Redaktion immer größer und eine komplette Revision des Zeitschriftskonzepts schien unausweichlich, in der ersten Reihe auch damit „Zobák“ überhaupt als Zeitschrift aussah. Die Reihenfolge und Aufteilung der Seiten mussten neu gestaltet werden, die Grafik der Titelseite und aller Artikel musste auf einer anderen Weise aufgearbeitet werden. Entscheidend war die Formatierung, Rahmung, Auswahl der Schriftart und -größe. Die Titelseite wurde weiterhin farbig, diesmal wurde aber – was sich sehr bewährte – zwischen den statischen und variablen Teil unterscheiden. Das heißt, ein Teil der grafischen Elemente, die nicht geändert werden, wurden farbig im Voraus gedruckt, während der Rest (Text und Bilder, Nummer und Jahrgang) erst mit dem ganzen Ausgabe gedruckt wird.

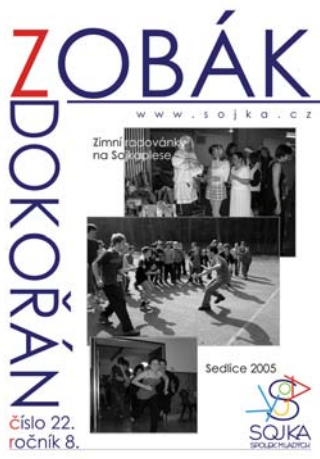
Zub času Zahn der Zeit

Na členském shromáždění v roce 2004 byla Šogim představena kompletně nová „corporate identity“ pro veškeré propagační materiály a nástroje našeho sdružení, což se dotklo velmi výrazně časopisu *Zobák dokořán*. Od čísla 22 se tedy dostává do své současné podoby, jež *Sojku*, dle mého názoru, velmi kvalitně reprezentuje. Podoba byla od základu změněna, zůstal snad jen formát časopisu a tradiční názvy rubrik. Vývoj jde však stále kupředu, takže se můžeme těšit, jaké zdokonalení budoucnost přinese...

Im Herbst 2004 präsentierte Šogi allen bei der *Sojka*-Wahl anwesenden Mitgliedern seinen Entwurf des neuen Logos und der ganzen neuen Corporate Identity für *Sojka*. Dadurch wurde auch unsere Zeitschrift betroffen, und seit der Nummer 22 tritt sie in ihre heutige Gestalt, die meiner Meinung nach *Sojka* sehr gut präsentiert. Es blieben nur die meisten Rubriken mit ihren traditionellen Namen, auch die charakteristische A5-Größe wurde erhalten. Die Entwicklung rückt aber schnell vor, wir können uns also schon heute auf die künftigen Innovationen freuen...

Zobák 15

Zobák 22

Sojkastránky dříve, Sojkastránky dnes/ Sojka web früher und heute

1999

Rád bych vám zde nastínil, jak se tato prezentace vyvíjela od začátku, kdy byly stránky hostované na adrese www.inmedia.cz/sojka. Bohužel se mi však nepodařilo najít zdroj těchto původních stránek, takže ukázkou vám neposkytnu: (Neméně se nebojte, o mnoho nepřicházíte – byla to velmi jednoduchá textová prezentace, čítající asi čtyři stránky se základními informacemi o Sojce a o akcích, které pořádáme. Stránky byly slavnostně pokřtěny počátkem roku 1999 na plese v Třebíči.

Ich würde hier gerne die Entwicklung der Webseite von Anfang an dokumentieren, das heißt als Sojka homepage noch nur unter www.inmedia.cz/sojka anzuschauen war. Es ist mir aber nicht gelungen die Quelle dieser ursprünglichen Seite zu finden, also ihr müsst euch damit abfinden, dass es dazu kein Bild gibt :(Es entgeht euch aber nichts Großartiges, denn es handelte sich um eine sehr einfache, etwa vier Seiten zählende Textpräsentation, die nur über die wichtigsten Infos zu Sojka und ihren Maßnahmen verfügte. Diese aller erste Version der Homepage wurde beim Sojka ball 1999 in Třebíč getauft.

2000

V roce 2000 přišel zlomový okamžik: byla založena doména www.sojka.cz a my jsme mohli na této prezentaci pohodlně a samostatně

pracovat. Zpočátku zde byla umístěna původní prezentace, ale zároveň započala práce na nové, tehdy moderní grafické úpravě stránek plné obrázků a grafických prvků. Z pohledu dnešního jde stále o jednoduché a nepraktické provedení, které vypadalo takto:

Die Bruchzeit kam im Jahre 2000, als die Domäne www.sojka.cz gegründet wurde und damit auch der Zugang zu der Seite viel vereinfacht wurde. Erstens wurde hier die alte Präsentation verwendet, gleichzeitig began auch die Arbeit auf der Gestaltung der künftigen Version. Diese sollte dem Besucher möglichst viele Bilder und grafische Elemente anbieten. Aus dem heutigen Blick ging es wieder um eine sehr simple und unpraktische Konzeption, die etwa so aussah:

Sojka web 2000-2003

2003

Koncem roku 2003 jsem byl zaskočen delší nemocí a jelikož bylo tím pádem času víc než dost, rozhodl jsem se tento čas využít k tvorbě nové prezentace, která využívala tehdejší trendy v grafické i obsahové úpravě webových stránek. Stránky jsme obohatili o různé fotogalerie a především o velmi populární tábory on-line, což jsou samostatně tvořené stránky k jednotlivým letním táborem. Rodiče tak mají aktuální informace o jejich rateolestech. Významnou novinkou nových stránek byly také elektronické přihlášky na tábory, které se velmi rychle ujaly a postupně absolutně vytlačily klasické papírové, poštou posílané přihlášky. Nejvýraznější, na první pohled zřejmou změnou však byl design stránek zobrazený zde:

Ende 2003 war ich längere Zeit krank und nutzte diese Zeit zur Schaffung einer neuen, damals aktuelle Trends in grafischer sowie inhaltlicher Gestaltung der Webseiten ausnutzenden Präsentation. Unsere Homepage wurde reicher an Bilder und Fotogalerien, dabei sind vor allem die sogenannten „Tábory (tsch. Lager) on-line“ zu erwähnen, deren Sinn ist es, aktuelle Infos und Bilder vom Vorgang der Lager z.B. den Eltern oder Freunden zu vermitteln. Bedeutend war auch die Einführung von On-Line-Anmeldungen, die sich schnell durchsetzten und die alten, per Post gesendeten Papier-Ausschreibungen praktisch komplett verdrängten. Es folgt die Ansicht der Homepage, deren grafisches Bild wesentlich geändert wurde:

Sojkaweb 2003-2005

2005

Když však byl koncem roku 2004 na členském shromáždění představen nový Corporate Design pro naše občanské sdružení, vyplynula zde nutnost uzpůsobit i stránky, aby do celého konceptu zapadly. To byla zároveň ideální příležitost k přidání mnoha fotogalerií a nesčetných funkcí, které návštěvníkům zjednodušily a rozšířily možnosti přístupu a využití informací zde poskytovaných. Pro oživení stránek byly přidány diskusní fóra či Shoutboard, které slouží především k aktivnímu zapojení členů a přátel do nejrůznějších debat.

Als Ende 2004 bei der Sojka-Wahl die neue Corporate Identity unseres Verbandes vorgestellt wurde, ging auch logisch hervor, dass auch die Webseite diesem neuen Design angepasst werden musste. Dies bot auch die Gelegenheit an, neue clevere Funktionen zuzufügen und andere Details zu verbessern, damit sich der Besucher in der Breite der Auskünfte leichter orientiert. Um die Homepage lebendiger zu

machen, wurde ein Diskussionsforum aktiviert, zusätzlich auch ein Shoutboard für kurze Meldungen auf der Einführungsseite.

immer von der heißesten Neuigkeiten im Verband informiert sind. Dadurch sollte es klar werden, dass Sojka nicht nur Sommer- und Osterlager heißt, aber dass es zugleich um viel Arbeit handelt, die für die Funktion des Verbands unentbehrlich ist. Alle andere Infos sind durch das Hauptmenü, das sogar in verschiedenen Jahreszeiten bezüglich gefärbt wird, leicht zugänglich.

Sojkaweb od/seit 2005

Od podzimu 2005 jsme začali také se zveřejňováním doplňujících organizačních informací o dění ve spolku, mám tím na mysli zprávy a fotografie z jednotlivých rad, o účstech na seminářích a dalších projektech či z přípravných víkendů k jednotlivým táborům. Nyní je tedy opravdu vidět bohatá a neustálá zákulisní činnost neaktivnějších členů Sojky. Veškeré informace a stránky galerií jsou velmi pohodlně přístupné z hlavního navigačního menu, které navíc dostává barevný kabátek dle ročního období.

Seit Herbst 2005 werden nach jedem Sojka-Treffen (Vorstandssitzungen, Seminare, Vorbereitungswochenenden usw.) kurze Nachrichten, die mit Fotos ergänzt werden, verfasst, damit unsere Mitglieder und Besucher

Sojkaweb od/seit 2005

Doufáme, že jsme vás tímto dostatečně nalákali k pravidelné návštěvě i zanechávání stop na sojčích stránkách :)

Hoffentlich gelang es uns, euch zu einem häufigeren Besuch unserer Homepage anzulocken :) Und lässt auch eure Spuren hinter euch! (egal ob auf Tschechisch oder Deutsch:)

Pojednání o sojčích radách **Traktat über die Entstehung und Arbeit** **des Sojka Vorstandes**

Úvod

Rada jako výkonný a akční orgán má v rámci Sojky poněkud pohnutou historii. V chaosu, zmatku a hlavně absolutní neznalosti a nezkušenosti při zakládání nebylo původně na nějakou radu či jí podobný orgán vůbec pamatováno. Původní, a nutno říct, ne příliš praktická konstrukce stanov vycházela z informací posbíraných všude možně i nemožně, kdy se založením organizace typu Sojky nebylo v polovině devadesátých let příliš mnoho zkušeností. Lépe řečeno, zkušenosti někdo někde určitě měl, ale obrovským problémem bylo se k těmto informacím dostat. Zakladatelé byli v situaci, kdy za sebou měli pouze několik česko-německých táborů v Gaisthalu v roli řadových vedoucích a kdy za nimi stáli němečtí kamarádi, kteří těch zkušeností sice už měli povícero, avšak v úplně jiném, německém prostoru. Českým neziskovým sektorem či nějakými mládežnickými organizacemi, pohybujícími se navíc v oblasti česko-německých výměn, však byli jak zakladatelé, tak i němečtí kamarádi zcela netknuti a nepolíbeni. V této oblasti se v té době na české straně dobře orientovalo pouze několik málo vyvolených, rekrutujících se zejména z řad bývalých svazáckých funkcionářů – tzv. staré struktury a orientovat se v ní pokoušel opravdu malý okruh struktur nových nacházejících se v situaci zhruba obdobné té před založením Sojky. Rovněž pramenů v té době bylo skutečně málo a internet ještě neposkytoval servis, na

kteří je člověk zvyklý dnes. Kupodivu ani příliš mnoho právníků nedokázalo se stanovami zakládajícího se občanského sdružení pomoci, neboť i pro ně byla tato oblast víceméně polem neoraným. A tak nezbývalo, než se vrhnout do procesu založení Sojky po hlavě, povětšinou pak metodou zkoušek a omylů... Založení proběhlo dne 10. srpna 1996 v Gaisthalu v rámci tzv. „první“ etapy tábora. Zakládajícími členy sdružení se v rámci všeobecného nadšení a euforie stalo všech 34 tehdejších českých účastníků, samozřejmě i včetně 6 českých vedoucích, kteří současně byli tzv. „přípravným výborem“. Prvním předsedou Sojky byl jednomyslně demokraticky (avšak na základě víceméně doporučení) zvolen Leo Černý.

Einleitung

Der Vorstand als ausübendes und handelndes Organ kann bei Sojka auf eine einigermaßen bewegte Geschichte zurückblicken. Im anfänglichen, von der Unerfahrenheit und Unwissenheit der Beteiligten geprägten Chaos der Gründerzeit war an einen Vorstand zunächst nicht gedacht worden. Da man Mitte der neunziger Jahre in Tschechien mit der Gründung von Organisationen à la Sojka noch keine großen Erfahrungen gemacht hatte, stützte sich die zugegebenermaßen nicht besonders praktische Konstruktion der Sojka-Satzung anfänglich auf wild zusammengesammelte Informationen, denn damals war es nahezu unmöglich, an nützliche und verlässliche Quellen zu kommen. Die Gründerväter und -mütter befanden sich zudem in einer Situation, in der sie lediglich auf einige deutsch-tschechische Zeltlager als gewöhnliche Betreuer zurückblicken konnten

und in der sie zwar deutsche Freunde hinter sich wussten, deren Erfahrungen sich aber aus einem völlig anderen, sprich deutschen, Umfeld speisten. Was den tschechischen Non-profit-Sektor oder die Struktur irgendwelcher, sich dem deutsch-tschechischen Austausch widmenden Jugendverbände anbelangt, waren jedoch sowohl die Gründer als auch die deutschen Kollegen völlig jungfräulich und unbeleckt. In diesem Bereich fanden sich zu dieser Zeit auf tschechischer Seite lediglich einige wenige Auserwählte zurecht, die sich überwiegend aus den Reihen ehemaliger Verbandsfunktionäre – den so genannten alten Strukturen – rekrutierten, und nur ein winziger Kreis von Initiativen, die sich in einer ähnlichen Ausgangssituation befanden wie Sojka, war um die Etablierung neuer Strukturen bemüht. Auch bot das Internet noch nicht den heute üblichen Service. Zudem waren erstaunlicherweise selbst die meisten Juristen bei der Satzung einer sich konstituierenden Bürgervereinigung keine Hilfe, weil sie damit ebenfalls Neuland betreten. Und so blieb uns nichts anderes übrig, als uns kopfüber in den Gründungsprozess von Sojka zu stürzen, frei nach der „Trial and Error“-Methode. Gegründet wurde Sojka schließlich am 10. August 1996, während der so genannten „1. Etappe“ des Zeltlagers in Gaisthal. Gründungsmitglieder wurden in der allgemeinen Euphorie alle damaligen tschechischen Teilnehmer, natürlich inklusive der 6 tschechischen Betreuer, die zugleich die Mitglieder des so genannten Vorbereitungsausschusses stellten. Zum ersten Vorsitzenden wurde auf demokratischem Wege einstimmig (wenn auch auf Empfehlung) Leo Černý gewählt.

Nulté období rady (8/1996 – 10/1996)

Nakonec tedy nějaké ty první, lépe řečeno nulté stanovy v krvi a potu právnického eléva vznikly a při založení i byly schváleny. Z dnešního pohledu z nich číší všechna ta nevědomost, nezkušenost a naivita. Jejich nejlepším rysem je paradoxně jejich stručnost a strohost podle hesla: Méně je někdy více. Ze všech ostatních úhlů je jejich kvalita a zejména funkčnost nevalná. Jak již bylo shora řečeno, veškerá „moc“ byla koncentrována pouze do rukou členy přímo voleného předsedy, rada či jiný výkonný kolektivní orgán chybí. Ale i toto bylo potřeba ozkoušet tak říkajíc „na vlastní kůži“, kdy autor těchto prvních (nultých) stanov a tehdejší předseda v jedné osobě měl totálně zkrzeslené představy o fungování něčeho takového jako je mládežnická organizace a původně se domníval, že veškerou její činnost bude plánovat, provozovat a řídit pouze on. Na tento svůj velký omyl však záhy sám přišel, i při tehdejší velikosti či spíše malosti Sojky se jednalo o ryze nefunkční a nepraktický model. Však taky netrval dlouho - pouze 2 měsíce s tím, že změna se na základě jen a pouze nedobrych zkušeností chystala ihned vzápětí po založení (fakticky) v srpnu a vzniku (právně – po registraci ministerstva vnitra) v září, obě samozřejmě roku 1996. A tak tehdejší předseda a s nadsázkou dosavadní „samovládce“ Sojky doplnil původní znění stanov o pětičlenný výkonný orgán, pro nějž byl zvolen název „rada“. Tyto opravené stanovy byly připraveny na první řádné členské shromáždění Sojky, které bylo svoláno na 12. října 1996 do Třebíče.

Nulte Amtszeit (8/1996 – 10/1996)

Schließlich wurde dank eines Blut und Wasser schwitzenden Jura-Studenten eine erste, oder besser gesagt „nullte“ Satzung formuliert, die bei der Vereinsgründung auch offiziell absegnet wurde. Aus heutiger Sicht spricht aus ihr all unsere damalige Unwissenheit, Unerfahrenheit und Naivität. Ihr bester Zug ist paradoxerweise ihre Kürze und Strenge, nach dem Motto: Weniger ist mehr. Ansonsten ist sie von mittelmaßiger Qualität und Funktionalität. Wie bereits gesagt, konzentrierte sich die gesamte „Macht“ ausschließlich in den Händen des von den Mitgliedern direkt gewählten Vorsitzenden, ein Vorstand oder ein anderes kollektives Exekutivorgan fehlten. Aber auch das musste gewissermaßen „am eigenen Leib“ erprobt werden, angesichts der völlig verzerrten Vorstellungen, die der Verfasser dieser ersten Satzung und Vorsitzende in einer Person vom Funktionieren einer Jugendorganisation hatte, denn ursprünglich hatte er gedacht, dass ausschließlich er die gesamten Sojka-Aktivitäten planen, durchführen und leiten würde. Hinter diesen seinen großen Irrtum kam er freilich schnell selbst, denn auch angesichts der damaligen Größe oder wohl eher Kleinheit von Sojka handelte es sich um ein nicht wirklich praktikables Modell. Und so ergänzte der damalige Vorsitzende von und bisherige „Alleinherrscher“ über Sojka die ursprüngliche Fassung der Satzung um ein fünfköpfiges Exekutivorgan, welches fortan als „Vorstand“ bezeichnet werden sollte. Diese verbesserte Satzung wurde der ersten ordentlichen Sojka-Mitgliederversammlung vorgelegt, welche für den 12. Oktober 1996 nach Třebíč einberufen wurde.

První období rady (10/1996 – 11/1997)

Na první řádné členské shromáždění Sojky do Třebíče dorazilo celkem 19 členů, což bylo vzhledem k tehdejšími podmínkám tak akorát. Úspěchem bylo již to, že i po vyprcháání prvotního nadšení ze založení se kromě místních trebičských dostavilo i řada přespolních, a to nejen z řad účastníků a vedoucích tábora 1996, ale na základě písemného oslovení i táborů předešlých. Schváleny tedy byly stanovy, které oproti původní verzi obsahovaly zakotvení pětičlenné rady (včetně předsedy), jejímž členem mohl být zvolen člen spolku starší 15 let a jejíž funkční období bylo na 1 rok. Předseda byl podle této verze opětovně volen přímo členským shromážděním a mimo jiné byl povinen vést veškeré účetnictví a finanční záležitosti spolku. Po schválení tohoto nového znění stanov pak podle nich proběhly volby. Na funkci předsedy kandidoval pouze jediný kandidát – dosavadní předseda Leo Černý, který byl také zvolen. To bylo víceméně podle očekávání. Jinak se dá se říci, že co se týče rady a prvních voleb do ní, tak ty byly nejdramatičtějšími volbami v dosavadní historii Sojky. Na čtyři místa člena rady totiž kandidovalo hned 10 kandidátů, kteří se rekrutovali nejen z aktuálních vedoucích posledního Gaisthalu, ale právě i z vedoucích a účastníků bývalých. O poslední, čtvrté místo v radě byl opravdu lýtý boj do vyložení posledního okamžiku. Nakonec rozhodl jeden jediný hlas a nutno říct, že z hlediska budoucího vývoje se následně ukázala pro Sojku tato volba jako více než šťastnou (nejednalo se totiž o nikoho jiného, než o naši milou Madlesku). Do historicky první rady byli nakonec zvoleni výlučně vedoucí z posledního tábora Hanka Horáková, Madla Müllerová, Vitek Černý a

Tomáš Pavlíček. Tato první rada měla před sebou nelehký úkol, a sice rozjet činnost Sojky nějakým smysluplným a reálným směrem. Od počátku se potýkala více s problémy a komplikacemi než s nějakou zjevnou přízní osudu. Alfou a omegou všeho bylo tápání ohledně směřování a náplně činnosti Sojky, kdy se tzv. regionální centra neboli radní ve svých bydlištích snažili do spolku přitáhnout po různých školách nové členy a provozovat s nimi pravidelnou „klubovou“ činnost po vzoru nejrůznějších pionýrů a skautů. O naivitě tohoto plánu se přesvědčil každý z radních, který si na vlastní kůži vyzkoušel zajít do nějaké školy s okopírovanými amatérskými propagačními materiály a dostal tu možnost osobně oslovit žáky či studenty toho kterého vzdělávacího ústavu... Podružnými problémy se ve srovnání s tímto hledáním vlastního místa na slunci zdálo to, že Sojka nedisponovala vůbec žádnými financemi, a tak si každý z radních cestovné, obživu a zkrátka komplet všechno musel sponzorovat sám, příp. díky více než hodně chápavým rodičům. Dobrovolnické nadšení v ryzí podobě! Tvrdou ranou pro tuto první radu pak bylo postupné, ale zato totální vyšumění Tomáše Pavlíčka, který se s výjimkou prvního zasedání bez jakékoliv omluvy nezúčastnil žádné další rady. Nutno říct, že toto své bezprecedentní chování několikrát vynahradil svým budoucím sojčím působením. Tuto díru po něm zacementovala Zorka Krejčí, a to nejprve neoficiálně jako tzv. přísedící a poté i oficiálně, kdy zbývající radní Tomáše z rady nekompromisně vyloučili a jí do rady koptovali. Za roční období činnosti se rada sešla celkem pětkrát, a to vždy na celovíkendových srazech.

Erste Amtszeit (10/1996-11/1997)

An der ersten ordentlichen Sojka-Mitgliederversammlung namen insgesamt 19 Mitglieder teil, was den damaligen Bedingungen entsprach. Es stellte bereits einen Erfolg dar,

dass auch nach dem Abklingen der ersten Gründungseuphorie außer den Ortsansässigen sogar eine Reihe von Auswärtigen, die nicht nur aus den Reihen der Teilnehmer und Betreuer des aktuellen, sondern auf einen Rundruf hin auch aus denen früherer Gaisthal-Zeltlager kam, den Weg nach Třebíč gefunden hatte. Angenommen wurde also eine Satzung, die gegenüber der ersten Fassung die Verankerung eines fünfköpfigen Vorstandes (einschließlich des Vorsitzenden) beinhaltete, in den für die Dauer eines Jahres jedes Verbandsmitglied gewählt werden konnte, das älter als 15 Jahre war. Der Vorsitzende wurde in dieser Version neuerlich direkt von der Mitgliederversammlung gewählt und war nun u.a. für die Buchführung, wie auch für die gesamten Finanzen des Verbandes verantwortlich. Nach Annahme der neuen Satzung wurde nach ihr gewählt. Für den Vorsitz stand nur ein einziger Kandidat zur Verfügung – der bisherige Vorsitzende Leo Černý, der erwartungsgemäß auch gewählt wurde. Ansonsten lässt sich sagen, dass diese ersten Vorstandswahlen zu den dramatischsten in der gesamten Geschichte von Sojka wurden. Für die restlichen vier Vorstandsposten kandidierten nämlich gleich 10 Willige auf einmal, die sich keineswegs nur aus den aktuellen Betreuern des letzten Zeltlagers rekrutierten, sondern auch aus Betreuern und Teilnehmern vergangener Lager bestanden. Um das letzte, vierte Amt im Vorstand entbrannte eine regelrechte Schlacht bis zur sprichwörtlich letzten Sekunde. Am Ende entschied sich alles an einer einzigen Stimme und es muss gesagt werden, dass sich mit Blick auf die weitere Entwicklung für Sojka diese Wahl als äußerst glücklich erweisen sollte (es handelte nämlich um unsere Madleska). In

den historischen ersten Vorstand wurden letztlich ausschließlich Betreuer aus dem jüngst zuende gegangenen Zeltlager gewählt: Hana Horáková, Madla Müllerová, Vítek Černý und Tomáš Pavlíček, und dieser erste Vorstand hatte nun die schwierige Aufgabe, das Verbandsleben von Sojka auf irgendeine sinnvolle und realisierbare Weise in Gang zu setzen. Anfangs stieß er mehr auf Probleme und Komplikationen, als dass er vom Schicksal begünstigt gewesen wäre. Dreh- und Angelpunkt bildete damals die Frage der inhaltlichen Ausrichtung des Verbandes, und so waren die so genannten „regionalen Zentren“ bzw. die einzelnen Vorstandsmitglieder an ihren Wohnorten zunächst um die Anwerbung neuer Mitglieder in Schulen und um deren Betreuung in regelmäßig zusammenkommenden Gruppen bemüht, wie sie etwa auch bei den Pionieren oder Pfadfindern üblich waren. Von der Naivität dieses Vorhabens konnte sich jedes Vorstandsmitglied persönlich bei dem Versuch überzeugen, in verschiedenen Bildungseinrichtungen mit Hilfe von laienhaftem, kopiertem Werbematerial Schüler oder Studenten für eine Sojka-Mitgliedschaft gewinnen zu wollen... Verglichen mit dieser Suche nach dem eigenen Platz an der Sonne, erschien etwa die Tatsache, dass Sojka überhaupt keine Fördermittel zur Verfügung standen, so dass jedes Vorstandsmitglied sich Reisekosten, Verpflegung, kurz, alles selbstfinanzieren musste, gegebenenfalls unterstützt durch mehr als verständnisvolle Eltern, als völlig nebensächliches Problem. Ehrenamtliche Begeisterungsfähigkeit in Reinkultur! Ein schwerer Schlag wurde dem Vorstand durch den schrittweise vollzogenen, dafür aber völligen Ausfall Tomáš Pavlíčeks

versetzt, der sich mit Ausnahme der ersten Sitzung ohne jegliche Entschuldigung an keiner der folgenden Sitzungen beteiligte. Es muss jedoch gesagt werden, dass er sein damaliges beispielloses Benehmen mehrfach durch sein späteres Engagement für Sojka wettmachte. Die Lücke, die er hinterließ, wurde sodann von Zorka Krejčí geschlossen, zunächst inoffiziell als Beisitzerin, später, nachdem die verbliebenen Vorstandsmitglieder Tomáš aus dem Vorstand ausgeschlossen hatten, auch offiziell, indem sie sie kooptierten. Während der einjährigen Amtszeit kam der Vorstand insgesamt fünfmal zusammen, und zwar in Form von Wochenendtreffen.

Druhé období rady (11/1997 – 10/1998)

Druhé řádné členské shromáždění bylo svoláno na listopad 1997 do Brna k Brněnské přehradě. Z časového odstupu možno prohlásit, že právě toto období bylo minimálně co se týče zejména té aktivní členské základny a jejího množství pro Sojku kritické. Odrazem a hmatatelným důkazem toho mimo jiné byla i účast na zmiňovaném členském shromáždění, kterého se zúčastnilo pouze 10 členů, tedy nejméně v dosavadní (a doufejme, že i celkové) historii Sojky. V této době se možná lámal chleba ve formě možného přežití či nepřežití Sojky, i když to tak tehdy nemuselo každému připadat. Okruh lidí ochotných a schopných aktivně se podílet na vedení sdružení a převzít na sebe odpovědnost za další činnost se příliš nerozšiřoval, ale spíše stagnoval. Sice pomalu dorůstali někteří nadějní účastníci a do dění bylo vtaženo pár přátel z okolí dosavadních radních, ale stejně tak několik lidí odpadlo. Na

druhou stranu se Sojka díky hned počáteční a z dnešního pohledu nutno říci i přeškrátné přízni nejružnějších institucí finančně stabilizovala, rozšiřovala okruh činností (po první česko-německé „druhé“ etapě v roce 1997 i první velikonoční tábor a tzv. Fachkräftetagung na území ČR v roce 1998, první hospitant za Sojku v SRN, tzv. „pilotní“ projekt pro všechny česko-německé mládežnické akce na druhé etapě 1998 a mnoho jiných aktivit) a rovněž logicky obecně získávala zkušenosti jak speciálně na poli česko-německých výměn, tak i v oblasti práce s mládeží vůbec. Nezbytností se opět jevilo připravit poměrně zásadní změnu stanov se zavedením funkce tzv. „přisídících“, institutu čestného členství a volby předsedy radou a nikoliv již celým členským shromážděním. Veškeré tyto změny se posléze v praxi ukázaly jako velmi prospěšné a funkční, zvláště to platí o přisídících a minimálně v prvopočátku i o čestném členství, které se mělo radou udělovat těm, kteří se nějakým materiálním či i imateriálním způsobem zasloužili o rozvoj spolku. Zavedení institutu přisídících mělo za význam „vtažení“ více schopných a nadějných členů do každodenního dění a řízení sdružení. Volba předsedy radou po jejím zvolení pak byla dalším krokem v postupném vývoji „oslabení“ pozice předsedy na úkor rozdělení větší odpovědnosti a úkolů v rámci různých oblastí mezi všechny radní. Stanovy se postupně snažily přizpůsobovat aktuálním potřebám Sojky, na které vždy reagovaly, čímž se ve své desetileté historii značně vyvíjely. Volby nové rady v roce 1997 dopadly zvolením dvou nových tváří - Zuzky Kadlečkové a Davy Andrlého a dosavadních radních Madly Müllerové, Vítka a Lea Černých.

Posledně jmenovaný pak byl opětovně zvolen předsedou. Prvními přísedícími v historii Sojky byli zvoleni Hanka Horáková, Libor Novák a Jirka Špetka. Rada včetně účasti přísedících se v tomto složení sešla během ročního funkčního období celkem třikrát, účast radních byla vzorná a bezproblémová (přísedících již méně). Jak bylo výše zmíněno o potenciální krizi, tak v průběhu tohoto funkčního období zřejmě i přes nadále přetrvávající některé problémy Sojka započala se svou definitivní stabilizací a pevným ukotvením.

Zweite Amtszeit (11/1997-10/1998)

Die zweite ordentliche Mitgliederversammlung wurde für November 1997 nach Brünn zur Brünnner Talsperre berufen. Mit zeitlichem Abstand lässt sich feststellen, dass, zumindest was die aktive Mitgliederbasis und ihre Zahl betrifft, gerade diese Phase sich als für Sojka kritisch erweisen sollte. Dies spiegelte sich unter anderem in der geringsten Teilnehmerzahl in der bisherigen und (hoffentlich auch gesamten) Geschichte der Sojka-Mitgliederversammlungen wider. Damals ging es für Sojka um Leben und Tod, auch wenn das vielleicht nicht jedem so dramatisch erscheinen mochte. Der Kreis von Leuten, die willig und fähig genug waren, sich aktiv an der Führung des Verbandes zu beteiligen und Verantwortung für weitere Aktivitäten zu übernehmen, erweiterte sich nicht wesentlich, sondern stagnierte eher. Zwar wuchsen allmählich einige viel versprechende Teilnehmer heran und es konnten auch ein paar Freunde aus dem Umfeld der Vorstandsmitglieder für die Sojka-Arbeit gewonnen werden, doch fielen auch einige wieder ab. Andererseits konnte Sojka sich glücklicherweise dank der Gunst verschiedener Institutionen finanziell stabilisieren, so dass sie ihre Tätigkeitsfelder ausweiten konnte (nach der ersten deutsch-tschechischen „zweiten“ Gaisthal-Etappe im Jahre 1997 folgten die erste Osterfreizeit sowie die sog. Fachkräftetagung auf tschechischem Boden im Jahre 1998, der erste Sojka-Hospitant in Deutschland, das sog. „Pilotprojekt“ für alle deutsch-tschechischen Jugendmaßnahmen im Rahmen der 2. Gaisthal-Etappe 1998) und gewann so verständlicherweise an Erfahrung, sowohl im speziellen Bereich des deutsch-tschechischen

Jugendaustausches als auch in der Jugendarbeit allgemein. Als unerlässlich erwies sich erneut eine grundlegende Satzungsänderung, die die Einführung von so genannten „Beisitzern“, die Verleihung von Ehrenmitgliedschaften sowie die Wahl des Vorsitzenden durch die Vorstandsmitgliedern, anstatt durch die gesamte Mitgliederversammlung, vorsah. Die Veränderungen erwiesen sich in der Praxis allesamt als äußerst nutzbringend, was insbesondere für die Beisitzer und wenigstens anfänglich für die Ehrenmitgliedschaft galt, welche vom Vorstand jenen erteilt werden sollte, die sich auf materielle oder immaterielle Weise um die Entwicklung des Verbandes verdient gemacht haben. Die Einführung von „Beisitzern“ sollte weitere fähige und viel versprechende Mitglieder in das Alltagsgeschehen und in die Organisation des Verbandes einbinden. Die Wahl des Vorsitzenden durch die Vorstandsmitglieder nach deren Wahl bedeutete eine weitere Schwächung der Position des Vorsitzenden zugunsten einer besseren Verteilung der Verantwortung und Aufgaben auf alle Vorstandsmitglieder. Die Satzung versuchte allmählich, auf die aktuellen Bedürfnisse von Sojka zu reagieren, was in ihrer zehnjährigen Geschichte zu entscheidenden Qualitätsverbesserungen führte. Die Vorstandswahlen im Jahre 1997 brachten zwei neue Gesichter hervor – Zuzka Kadlečková und Dava Andrle, daneben wurden die bisherigen Vorstandsmitglieder Madla Müllerová, Vítek und Leo Černý wiedergewählt. Der Letztgenannte wurde anschließend als Vorsitzender wiedergewählt. Als erste Beisitzer in der Geschichte von Sojka wurden Hana Horáková, Libor Novák

und Jirka Špetka gewählt. Der Vorstand einschließlich der Beisitzer traf sich während der einjährigen Amtszeit insgesamt dreimal, die Anwesenheitsmoral der Vorstandsmitglieder war vorbildlich (die der Beisitzer bereits weniger...). Schienen wir noch zu Beginn dieser Wahlperiode auf eine potenzielle Krise zuzusteuern, so zeigte sich in ihrem Verlauf, dass Sojka sich trotz anhaltender Schwierigkeiten endgültig zu stabilisieren begonnen hatte.

Třetí období rady (10/1998 – 10/2000)

Další období sojčího života bylo započato členským shromážděním tentokrát na druhém břehu Brněnské přehrady oproti tomu předchozímu a co víc - tentokrát i s utěšeným počtem dorazivších členů. Nakonec se zúčastnilo 28 Sojek, což jen potvrzuje nastoupený obrat k lepšímu, o němž bylo hovořeno výše. Potěšujícím jevem byla zejména více než hojná účast mladých a současně nadějných členů, ze kterých se, jak se později ukázalo, rekrutovalo zdravé jádro sojčí budoucnosti. Jak bylo pro počátek činnosti sdružení charakteristické, tak opět byl připraven poměrně zásadní řez do stanov, čímž opět nebylo sledováno nic jiného, než posílení funkčnosti a akceschopnosti a současně reagováno na aktuální pozitivní trendy v rámci členské základny. Rada sdružení tak byla rozšířena z 5 na 7 členů za současného prodloužení funkčního období a tím i scházení řádných členských shromáždění z jednoho roku na roky dva. Tato podstatná změna měla hned několik důvodů, kdy za a) prostě už bylo z čeho vybírat, za b) byla dána příležitost zástupci mladých – nadějných a v neposlední řadě za c) členské shromáždění každý rok bylo pro

Sojku zbytečným finančním a nepraktickým luxusem. Jinými slovy se život a činnost Sojky po počátečních otřesech znormálněly, vše se rozběhlo tak, jak má, to nehorší bylo překonáno a bylo zbytečné a drahé se v situaci, kdy se neděje nic mimořádného, scházet každý rok. Činnost v mezidobí mezi členskými shromážděními tak byla více přenesena na posílenou radu, v rámci které bylo navíc provedeno rozdělení čtyř nejdůležitějších funkcí (tzv. „užší“ rada). Kromě předsedy byly ve stanovách hierarchicky zakotveny ještě funkce výkonného místopředsedy, místopředsedy a samostatná funkce pokladníka. To vše bylo navíc doplněno jmenovitým uvedením zvolených osob do stanov s jejich vlastnoručním podpisem, což bylo učiněno vyložene z praktických důvodů pro otevřenou legitimitu při jednání s různými institucemi, jinými slovy, aby každý hned poznal, kdo a v jakých věcech může za Sojku jednat. Opět změna zakotvená na základě četných zkušeností z praxe, kdy se marně dosavadní předseda domáhal např. při jednání v bance své funkce s jejich strohým zvoláním: „To by mohl říct každý, tak to dokažte!“ Funkcemi obou místopředsedů byla transparentně vyřešena otázka zastupitelnosti v případě nemožnosti výkonu funkce na straně předsedy, dlouho vysněnou funkci pokladníka pak byl konečně vyřešen (a moc dobře vyřešen!) problém oddělení financí od „moci výkonné“, neboť veškeré záležitosti finančního rázu doposud řešil předseda. Tyto stanovy tak byly i přes některé opakující se mezery (chybějící institucionální kontrola hospodaření s penězi) prvními skutečně komplexními. Postupný vývoj stanov a s tím souvisejících orgánů a funkcí je neustále třeba vidět ve světle tehdejších

organizačních a zejména personálních možností. Se Sojkou zkrátka rostli i její členové a jejich osobní kvality. Několik nezbytných fakt a údajů pro toto období na závěr: předseda Leo Černý, výkonná místopředsedkyně Madla Müllerová, místopředseda Vítek Černý, pokladník Dava Andrlé, další členové rady Jitka Chmelíková (Sojkou „ulovená“ na sympoziu ve Furthu), Lukáš Kadleček (benjamínek rady) a navrátilivší se Tomáš Pavlíček (s telecími léty za sebou). Přisedícími byli zvoleni Můna Ženíšková, Hana Langhansová, Jitka Lavičková, Michal Janoš, Honza Pavlíček, Ondřej „Šogi“ Špičan a David Lukš. Funkci přisedících s původním záměrem se stále nějak nedokázalo „rozchodit“, ale nutné je říct, že půlka z právě jmenovaných se v budoucnu více než uchytila. Rada se opět se vzornou účastí v tomto období sešla celkem osmkrát, v polovině případů byli přítomni i přisedící, kteří se aspoň v některých případech čím dál více zapojovali do dění.

Dritte Amtszeit (10/1998-10/2000)

Die nächste Phase des Sojka-Lebens wurde auf der Mitgliederversammlung – diesmal auf dem anderen Ufer der Brüner Talsperre und mit einer erfreulichen Teilnehmerzahl – eingeleitet. 28 Sojka-Mitglieder nahmen die Verpflichtung wahr, was die bereits erwähnte Wende zum Besseren unterstreicht. Besonders erfreulich war die mehr als zahlreiche Teilnahme junger und zugleich viel versprechender Mitglieder, aus denen sich später der starke Kern der Sojka-Zukunft rekrutieren sollte. Wie bereits für den Beginn der Verbandsarbeit charakteristisch, wurde auch jetzt ein verhältnismäßig grundlegender Einschnitt in die Satzung vorbereitet, der einmal mehr die Funktionsfähigkeit von Sojka verbessern und zugleich auf aktuelle positive Entwicklungen innerhalb der Mitgliederbasis reagieren sollte. So wurde der Vorstand von 5 auf 7 Mitglieder

erweitert, gleichzeitig wurde die Amtsperiode um ein Jahr verlängert, so dass nun auch die Mitgliederversammlung nur alle zwei Jahre einzuberufen war. Diese grundlegenden Änderungen hatten gleich mehrere Gründe, denn a) war die personelle Auswahl nun größer, b) sollten auch die Jungen, Talentierte vertreten sein und c) fraßen die jährlichen Mitgliederversammlungen ein unnötiges Loch in die Sojka-Finzen. Mit anderen Worten: das Sojka-Leben mit all seinen Aktivitäten begann sich nach den anfänglichen Erschütterungen zusehends zu normalisieren, alles nahm den gewünschten Lauf, das Schlimmste war überstanden und in einer Situation, in der sich nichts Außergewöhnliches ereignete, schien es überflüssig und teuer, sich jedes Jahr zu versammeln. Die Aktivitäten in der Zeit zwischen den Mitgliederversammlungen wurden nun in höherem Maße auf den personell verstärkten Vorstand übertragen, innerhalb dessen zudem für die Koordinierung der wichtigsten Arbeitsbereiche 4 neue Funktionen geschaffen wurden. (sog. „engerer“ Vorstand). Außer der Funktion des Vorsitzenden wurden in der Satzung in hierarchischer Abfolge zusätzlich die Funktion des ausübenden stellvertretenden Vorsitzenden, des stellvertretenden Vorsitzenden sowie die eigenständige Funktion des Schatzmeisters verankert. Ergänzt wurde dies um die namentliche Nennung der gewählten Personen in der Satzung mit deren eigenhändiger Unterschrift, was ausdrücklich aus praktischen Erwägungen heraus geschah, nämlich um die Legitimation jedes einzelnen Vorstandsmitglieds beim Umgang mit unterschiedlichen Institutionen offenlegen zu können, mit anderen Worten sollte jeder gleich

wissen, wer in welcher Angelegenheit im Namen von Sojka handlungsberechtigt war. Einmal mehr eine Änderung, die aufgrund zahlreicher Praxiserfahrungen verankert worden war, wie etwa der, dass der damalige Vorsitzende sich z.B. bei den Verhandlungen in einer Bank vergeblich auf seine Funktion berufend harsch zurückgewiesen worden war, mit einem „Das kann ja jeder sagen, beweisen Sie es!“. Mit den Funktionen der beiden stellvertretenden Vorsitzenden wurde die Frage der Vertretung des Vorsitzenden im Falle seiner Verhinderung, mit der lang ersehnten Funktion des Schatzmeisters endlich das Problem der Trennung der Finanzen von der „ausübenden Macht“ gelöst (und das sehr gut!), denn bis dahin hatte alle finanziellen Angelegenheiten der Vorsitzende geregelt. Diese Satzung wurde trotz einiger sich wiederholender Lücken (fehlende institutionelle Kontrolle des Finanzhaushalts) zur ersten tatsächlich komplexen. Die schrittweise Entwicklung der Satzung und der mit ihr zusammenhängenden Organe und Funktionen muss im Licht der damaligen organisatorischen und personellen Möglichkeiten betrachtet werden. Kurzum: Mit Sojka wuchsen auch ihre Mitglieder und deren persönliche Qualitäten. Zum Schluss noch ein paar unentbehrliche Daten und Fakten: Vorsitzender Leo Černý, ausübende stellvertretende Vorsitzende Madla Müllerová, stellvertretender Vorsitzender Vitek Černý, Schatzmeister Dava Andrlr, weitere Vorstandsmitglieder Jitka Chmelíková (die wir uns auf dem Symposium in Furth i. W. „geangelt“ hatten), Lukáš Kadleček (das Nesthäckchen des Vorstandes) und der zurückkehrende Tomáš Pavlíček (der die Flegeljahre überwunden hatte). Als Beisitzer wurden Móna Ženišková,

Hana Langhansová, Jitka Lavičková, Michal Janoš, Honza Pavlíček, Ondřej „Šogi“ Špičan und David Lukš gewählt. Die Ausübung der Beisitzerfunktion wollte ihrem ursprünglichen Zweck nach zwar noch immer nicht recht in Gang kommen, doch sollte sich die Hälfte der eben Genannten später mehr als beweisen. Der Vorstand kam während dieser Amtsperiode bei vorbildlicher Anwesenheit insgesamt achtmal zusammen, wobei in der Hälfte aller Fälle auch die Beisitzer anwesend waren, die sich wenigstens in einigen Fällen zunehmend in das Geschehen einschalteten.

Čtvrté období rady (10/2000 – 10/2002)

S nadsázkou možno říci, že se jedná o „nejnudnější“ období dosavadních sojčích rad. Z pohledu stanov a změn v radě se totiž událo velmi málo, což zřejmě úzce souvisí právě s tou postupnou stabilizací poměrů. Členské shromáždění v říjnu 2000 měli poprvé kompletně na starost tehdejší „mladoši“ z Čelákovic, kde se po skomírající až umírající Třebíči postupně vytvořila největší, nejsilnější i nejpłodnější základna. Shromáždění se konalo v Horních Počernicích „přý“ nebo v „pseudo“ (nutné vidět) tříhvězdičkovém hotelu „Bavaria“. Nutno konstatovat, že organizátoři to až na výběr jmenovaného hotelu zvládli se ctí a nezklamali tím naděje do nich vložené. Dorazila ještě hojnější členská základna v počtu 38 kusů. Změn stanov bylo opravdu poskrovnu, snad kromě zvýšení počtu radních ze 7 na 9 a zakotvení lhůty pro scházení se rady minimálně jednou za šest týdnů nelze o žádných jiných změnách či úpravách hovořit. Počet byl rozšířen na zřejmě optimálních 9 členů ze stejných důvodů, z jakých proběhlo rozšíření

minulé, tj. opětovně bylo opravdu z čeho brát a oblasti působnosti mezi jednotlivými radními se tak mohli ještě lépe rozdělit a diferencovat. Stanovení minimální lhůty 6 týdnů (která se později ukázala jako mírně šibeniční...) pak bylo odůvodněno takřkajíc „bičem“ na radu, aby měla povinnost se scházet poměrně často a řešit tak aktuální a případně vyvstálé problémy co nejdříve, bez zbytečného prodlení. Členskému shromáždění neboli všem členům tak rada jinými slovy vzkazovala, že i když ono se schází „pouze“ za dva roky, tak v mezidobí se stále něco děje, něco řeší a radní pracují pořád a průběžně. Že se zkrátka nemůže stát to, že by se rada třeba půl roku vůbec nesešla. Jak se totiž v průběhu vývoje institutu rady ukázalo, tak i když e-mailly a mobily jsou velice praktické a hodně zjednoduší plno věcí, osobní setkávání se a řešení věcí tzv. „naživo“ je nenahraditelné a nezastupitelné. Složení stávající rady včetně všech funkcí tzv. „užší“ rady zůstalo i v tomto dalším období zachováno, kdy rada byla obohacena opět o mladou krev Petra „Špigyho“ Špičana a Michiho Janoše. Přisedícími byli pro tyto dva roky zvoleni Verča Linková, Kristýna Procházková, Můňa Ženíšková, Honza Pavlíček, Pepíno Pospíšil, Pavel „Stuchla“ Stuchlík a Dalba Dvořák. Díky popsané změně stanov stran četnosti rad byl v tomto období úplný „velký třesk“ celkem 20 rad, z toho 7 s přisedícími. Kromě dříve výlučně obvyklých rad celovikendových se z pochopitelných důvodů zasedání hned v polovině případů konalo pouze v jeden den, kdy i účast jednotlivých radních vykazovala větší absence. I přesto se celková účast 9 členů rady udržela na solidních 84 procentech.

Vierte Amtszeit (10/2000-10/2002)

Mit einiger Übertreibung kann gesagt werden, dass diese Amtszeit zur bislang „langweiligsten“ in der Geschichte des Sojka-Vorstandes avancierte. Aus Sicht der Satzung wurden nämlich die wohl wenigsten Änderungen vorgenommen, was selbstverständlich eng mit der zunehmenden Stabilisierung der Verhältnisse zusammenhing. Für die Mitgliederversammlung im Oktober 2000 zeichneten erstmals komplett die damaligen „Youngsters“ aus Čelákovice verantwortlich, wo sich nach dem allmählich ins Hintertreffen geratenden Třebíč nach und nach die größte, stärkste und fruchtbarste Mitgliederbasis herausgebildet hatte. Die Versammlung fand in einem „vorgeblichen“ oder „Pseudo-“ Drei-Sterne-Hotel „Bavaria“ (muss man gesehen haben) in Horní Počernice statt. Abgesehen von der Unterkunft bewältigten die Organisatoren diese Aufgabe natürlich aufs Würdigste und enttäuschten damit die in sie gesetzte Hoffnung mitnichten. Es nahmen 38 Mitglieder an der Sitzung teil. Die Satzungsänderungen fielen, abgesehen von der Erweiterung des Vorstands von 7 auf 9 Mitglieder sowie der Verpflichtung zu regelmäßigen Vorstandssitzungen im 6-Wochen-Rhythmus wirklich bescheiden aus.

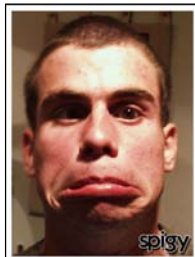
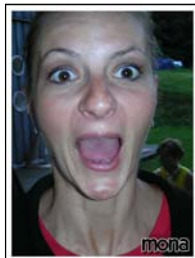
Die Zahl der Vorstandsmitglieder wurde aus dem bereits bekannten Grund auf die wohl optimale Anzahl von 9 Mitgliedern erhöht, dass die Auswahl an Bewerbern groß war und so eine noch bessere und differenziertere Aufteilung der Arbeitsbereiche möglich wurde. Dass nun satzungsgemäß mindestens alle 6 Wochen eine Vorstandssitzung abzuhalten war, sollte dem Vorstand zu häufigeren Treffen verpflichten, um auf aktuelle Probleme ohne überflüssige Verzögerung reagieren zu können. Mit anderen Worten signalisierte der Vorstand damit der Mitgliederversammlung bzw. allen Mitgliedern, dass der Vorstand in der Zeit zwischen den alle zwei Jahre stattfindenden Treffen kontinuierlich für Sojka arbeitete und nicht etwa auch einmal ein halbes Jahr überhaupt keine Sitzung zustande kam. Im Laufe der institutionellen Entwicklung des Vorstandes hatte sich nämlich gezeigt, dass E-Mail und Handys zwar sehr praktisch sind und vieles vereinfachen können, dies jedoch keinesfalls den persönlichen Kontakt und das gemeinsame Lösen von Aufgaben an Ort und Stelle ersetzen kann. Die Zusammensetzung des bestehenden Vorstands einschließlich der Funktionen des „engeren“ Vorstands blieb auch in dieser Amtszeit die alte, für frischen Wind sorgte auch diesmal die Wahl von Petr „Špigý“ Špičan und Michi Janoš. Als Beisitzer wurden für diese zwei Jahre Verča Linková, Kristýna Procházková, Můňa Ženíšková, Honza Pavlíček, Pepíno Pospíšil, Pavel „Stuhla“ Stuchlík und Dalba Dvořák gewählt. Dank der bereits beschriebenen Satzungsänderung hinsichtlich der Häufigkeit von Vorstandssitzungen kam es zum unglaublichen „Marathon“ von insgesamt 20 Vorstandssitzungen, 7 davon mit Anwesenheit von Beisitzern. Außer den

früher ausschließlich ganze Wochendenden dauernden Sitzungen wurden die Treffen aus offensichtlichen Gründen gleich in der Hälfte aller Fälle auf einen Tag reduziert, wobei auch eine häufigere Abwesenheit einzelner Vorstandsmitglieder zu verzeichnen war. Aber auch so hielt sich die allgemeine Anwesenheit der 9 Vorstandsmitglieder bei soliden 84 Prozent.

Páté období rady (10/2002 – 10/2004)

Toto období se vyznačovalo od jeho počátku avizovaným odchodem starých kmetů – dlouholetých předsedy a pokladníka, tedy klíčových postů, do sojčího důchodu. Změna byla avizována dopředu z důvodu dostatečného časového prostoru pro dokonalou přípravu na tento krok a co největšího zachování kontinuity ve vedení sdružení. Ještě před těmito došlo k odchodům dalších zkušených starých harcovníků Vítka Černého a Jiti Chmelíkové z rady. Všechny tyto události byly důsledkem přirozeného vývoje v normálně fungující organizaci, kdy služebně i věkem starší předávají žezlo těm mladším. V Sojce byl doposud vždy kladen obrovský význam na kontinuitu těchto kroků, zejména aby jimi Sojka nebyla nějak zásadně oslabena a tyto neovlivnily její každodenní chod. Tzv. „mlaďoši“ zkrátka v žádném případě a nikdy nesmějí být hozeni do studené vody bez záchranného kruhu, ať si prostě plavou. Ono by to asi nějak fungovalo i v tomto případě, ale rovněž by to mohlo Sojkou zbytečně a hodně oťřást, na čemž nemají a ani nikdy nebudou mít ti, co to s ní myslí dobře, prázdný zájem. Členské shromáždění bylo svoláno do takřikajíc „českého“ sojčího hnízda

(hnízdem skutečným navždy zůstane Gaisthal) Bohdalova, kde vznikla tradice velikonočních táborů a kde „srdcaři“ vždy pookřejí. Zúčastnilo se jej celkem 35 členů + 7 hostů z partnerských (SdJ) či spřízněných (Slunce) organizací. Stanovy se změnilly snížením věkové hranice na členství ve spolku na praktičtějších 10 let (což odpovídalo i změněným podmínkám MŠMT ČR pro účast na mezinárodních akcích), prodloužením v předchozím období zavedené lhůty 6 týdnů pro scházení se rad na praktičtějších a přijatelnějších 8 týdnů a konečně i zavedením kontrolního orgánu nad hospodařením spolku – tříčlennou dozorčí radou, z personální nouze tvořenou prozatím vybranými členy rady. I přesto byl tento krok velice důležitým na cestě komplexního znění stanov. Orgány byly zvoleny ve složení: předseda Poldi Černý, výkonná místopředsedkyně Madla Müllerová, místopředseda Tomáš Pavlíček, pokladník Dava Andrlé, předseda dozorčí rady Petr „Špigy“ Špičan, další členové rady Luky Kadleček, Móna Ženíšková, Michi Janoš a Verča Linková. Dva posledně jmenovaní byli současně zvoleni řadovými členy dozorčí rady. Přisedícími se stali Pája Bobek, Jiřa Chmelíková, Kristina Klapalová, Tomáš „Jerry“ Kratochvíl, Honza Pavlíček, Terka Pražská, Zuzka Koslerová a Franta Tykal. Konalo se celkem 15 rad, na nichž s výjimkou pouze jedné byli pokaždě zastoupeni někteří z přisedících. Účast radních přítom byla více než utěšená – 91 procentní.

Fünfte Amtszeit (10/2002-10/2004)

Diese Zeit war von Beginn an geprägt durch den angestrebten Rückzug der „Sojka-Greise“ – also des langjährigen Vorsitzenden und des Schatzmeisters – von zwei Schlüsselfunktionen in die Sojka-Rente. Der Wechsel wurde bereits frühzeitig anvisiert, um ausreichend Zeit für die Vorbereitung dieses Schrittes zu gewinnen und die Kontinuität in der Verbandsführung sicherzustellen. Zuvor kam es aber noch zum Rücktritt der erfahrenen, alten Mitstreiter Vítek Černý und Jiřa Chmelíková. All diese Ereignisse waren das Ergebnis natürlicher Entwicklungsprozesse in einer normal funktionierenden Organisation, in der die Dienstälteren das Szepter an die Jüngeren weiterreichen. Auf personelle Kontinuität wurde bei Sojka von jeher besonders Wert gelegt, um eine grundlegende Schwächung des Verbandes und damit verbundene negative Auswirkungen auf dessen tägliche Arbeit zu vermeiden. Die so genannten „Youngsters“ dürfen nämlich niemals und unter keinen Umständen ohne Rettungsring ins kalte Wasser geworfen werden, nach dem Motto „sie werden schon nicht untergehen“. Es würde zwar wohl auch in diesem Fall irgendwie funktionieren, aber ebenso gut könnte dies Sojka unnötigerweise in den Grundfesten erschüttern,

woran diejenigen, die es gut mit ihr meinen, nicht das geringste Interesse haben können. Die Mitgliederversammlung wurde in das so genannte „Sojka-Nest“ nach Bohdalov berufen, wo die Tradition der Osterfreizeiten entstanden war und an dem das Sojka-Herz hängt (obwohl das eigentliche Nest natürlich Gaisthal ist und bleibt). Es nahmen insgesamt 35 Mitglieder und 7 Gäste aus Partner-(SdJ) oder befreundeten Organisationen (Slunce) daran teil. Eine Satzungsänderung brachte die Herabsetzung der Altersgrenze für eine Mitgliedschaft auf 10 Jahre (was auch den veränderten Bedingungen des tschechischen Jugendministeriums für internationale Begegnungen entsprach), die Änderung der regelmäßigen Sitzungspflicht des Vorstandes von einem 6-Wochen auf einen praktikableren 8-Wochen-Rhythmus sowie die Einführung des lang ersehnten Organs zur Kontrolle des Finanzhaushalts in Gestalt eines dreiköpfigen Kontrollrats, der wegen personeller Engpässe vorübergehend von ausgesuchten Vorstandsmitgliedern gebildet wurde. Dennoch war dies ein sehr bedeutender Schritt auf dem Weg zu einer komplexeren Fassung der Satzung. Die Funktionen wurden wie folgt besetzt: Vorsitzender wurde Poldi Černý, ausübende stellvertretende Vorsitzende Madla Müllerová, stellvertretender Vorsitzender Tomáš Pavlíček, Schatzmeister Dava Andrle, Vorsitzender des Kontrollrats Petr „Špigý“ Špičan, weitere Vorstandsmitglieder wurden Luky Kadleček, Mõña Ženišková, Michi Janoš und Verča Linková. Die beiden zuletzt Genannten wurden zugleich in den Kontrollrat gewählt. Beisitzer wurden Pája Bobek, Jířa Chmelíková, Kristína Klapalová, Tomáš „Jerry“ Kratochvíl, Honza Pavlíček, Terka

Pražská, Zuzka Koslerová und Franta Tykal. Es fanden insgesamt 15 Vorstandssitzungen statt, an denen mit Ausnahme von einer einzigen jedesmal auch einige Beisitzer teilnahmen. Die Anwesenheit lag dabei bei mehr als erfreulichen 91 Prozent.

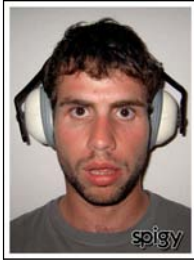
Šesté období rady (10/2004 – 10/2006)

Období, do něž poprvé v rámci rady nevstoupil žádný z obou „velkých“ otců zakladatelů, avšak ještě za účasti dvou posledních mohykánů a současně spoluzakladatelů Madly a Tomáše. Členského shromáždění v říjnu 2004 se v Sedlicích u Blatné zúčastnilo 33 členů, kteří si do devítileté rady zvolili místo odstoupivších Davy Andrleho a Poldiho Černého Páju Bobka a Terku Pražskou při setrvání všech ostatních radních. Funkce místopředsedů v tzv. „užší“ radě zůstaly zachovány, předsedou byl takřkajíc „z nuly na sto“ zvolen Pája Bobek a pokladníkem Pěťa „Špigý“ Špičan. Přisedicímí se stali Kristína Klapalová, Zuzka Koslerová, Honza Pavlíček, Tomáš „Jerry“ Kratochvíl, Petr Vondruška a Dava Andrle. Stanovy se změnilly tak, že dozorcí rada byla definitivně oddělena od řádné rady, kdy dle stanov stojí zcela mimo a je samostatná zřizena za účelem kontroly hospodaření sružení. Její členy volí přímo členské shromáždění, což se i volbou předsedy Davy Andrleho a členů Ondřeje „Šogiho“ Špičana a Poldiho Černého stalo. Nově bylo rovněž do stanov zakotveno aktivní volební právo na 13. rok věku člena. Překvapivě a nečekaně, alespoň tedy pro odstoupivšího předsedu, bylo na návrh předsedy nového hlasováno o změně stanov směřující

k zakotvení funkce čestného předsedy. I přes totální šok a původní nesouhlas s tímto krokem byl společně se změnou stanov tímto směrem zvolen Poldi Černý. Velký třesk se nakonec konal pouze zdánlivě, personálně na dvou klíčových funkcích, jinak se zvenčí na činnosti Sojky tato poměrně zásadní změna nikterak neprojevila. Zevnitř zřejmě ano, což je logické, zpočátku si každý musí projít fázemi tápání, hledání, zjišťování či nechápání. Je to přirozený vývoj se všim všudy, „důchodci“ převzali roli rádců v případě potřeby a zájmu, kdy se snaží být k dispozici nejen fyzicky, ale i psychickou podporou. Nový, mladý předseda byl zvolen po přepečlivém zvážení a všeobecné diskusi všech zainteresovaných. Původně se tento výběr jevil jako poměrně velké překvapení, ale následně se snad ukázalo, že to bylo nejlepší řešení, i když komplexní hodnocení je v okamžiku psaní tohoto pojednání předčasné. Minimálně lze s čistým svědomím už v tento okamžik říct, že potenciál na straně nového předsedy je velký a v průběhu doby by měl ještě růst. Záleží jen na něm, jak s ním naloží a jakým směrem a v jaké míře nastaví své priority. Nový pokladník byl na svou funkci připravován déle a systematicky ze strany pokladníka předešlého, navíc má stejně jako i předseda tu výhodu, že u obou funguje něco jako „přítel či přítelka na telefonu“, kteří jsou ochotni a schopni kdykoliv a s čímkoliv pomoci. Nezpochybnitelným faktem je, že jak předseda, tak pokladník, jsou doposud velmi snaživí. Dělají to po svém, nedá se říct, že by to bylo lepší nebo horší, je to zkrátka jiné. V tomto období zatím nebyl, jak již výše uvedeno, zejména ten interní skok, tj. zevnitř díky stále ještě přítomnosti Tomáše a zejména Madly tak velký, výraznější změna to bude

zřejmě i po jejich avizovaném odchodu z rady na členském shromáždění 2006. Avšak ani toto by nemělo být díky přítomnosti dalších, kteří mezitím mezi ty „staré pardály“ dorostli také, nějak dramatické. Popisované období dosud není ukončené, a tak je předčasné dělat nějaké velké závěry, nicméně lze říct, že i toto víceméně obdobně a dosud utěšeně pokračuje v obdobích předcházejících.

Sechste Amtszeit (10/2004-10/2006)

Erstmals war im so genannten „engeren“ Vorstand keiner der beiden „großen“ Gründungsväter vertreten, dafür jedoch die zwei letzten Mohikaner und Mitgründer Madla und Tomáš. An der Mitgliederversammlung im Oktober 2004, die in Sedlice bei Blatná stattfand, nahmen 33 Mitglieder teil, die anstelle der abdankenden „alten Hasen“ Dava Andrle und Poldi Černý Pája Bobek und Terka Pražská neu in den Vorstand wählten, bei ansonsten gleich bleibender Besetzung. Zum Vorsitzenden wurde Pája Bobek gewählt. Schatzmeister wurde Pěťa „Špigy“ Špičan, Beisitzer wurden Kristina Klapalová, Zuzka Koslerová, Honza Pavlíček, Tomáš „Jerry“ Kratochvíl, Petr Vondruška und Dava Andrle. Die Satzung wurde dahingehend geändert, dass der Kontrollrat definitiv vom regulären Vorstand getrennt wurde, so dass

er nun satzungsgemäß völlig unabhängig im Sinne einer Kontrolle der Haushaltsführung handelt. Seine Mitglieder werden direkt von der Mitgliederversammlung gewählt, was durch die Wahl Dava Andrles, Ondřej „Šogi“ Špičan und Poldi Černýs in den Rat auch umgesetzt wurde. Zugleich wurde in der Satzung das aktive Wahlrecht für Mitglieder ab dem 13. Lebensjahr verankert. Überraschend, vor allem für den scheidenden Vorsitzenden, wurde auf Vorschlag des neuen Vorsitzenden über die Einführung der Funktion des Ehrenvorsitzenden abgestimmt. Trotz des völligen Schocks und der ursprünglichen Ablehnung dieses Schritts durch den früheren Vorsitzenden, wurde Poldi Černý in dieses neu eingeführte Amt gewählt. Der große Ruck vollzog sich damit nur verhalten, nämlich in Gestalt personeller Veränderungen auf zwei Schlüsselpositionen, ansonsten blieben von außen betrachtet die Auswirkungen dieser doch so grundlegenden Veränderung auf die Tätigkeit von Sojka relativ unsichtbar. Im Inneren war sie vermutlich wesentlich spürbarer, was durchaus logisch erscheint, wenn man bedenkt, dass wohl jeder Phasen des Suchens, Tastens, Entdeckens oder Nichtbegreifens durchläuft. Das ist der natürliche Lauf der Dinge, die „Rentner“ übernehmen bei Bedarf und Interesse die Rolle von Beratern, versuchen nicht nur physisch sondern auch psychisch Unterstützung zu leisten. Der junge, neue Vorsitzende wurde nach übervorsichtigem Abwägen und nach allgemeiner Diskussion aller Interessierten gewählt. Ursprünglich hatte diese Wahl für eine relativ große Überraschung gesorgt, im Nachhinein hat sie sich jedoch als bestmögliche Entscheidung erwiesen, auch wenn ein umfassendes Urteil im Augenblick

der Niederschrift dieser Zeilen verfrüht scheint. Zumindest lässt sich reinen Gewissens sagen, dass der neue Vorsitzende großes Potenzial besitzt und im Laufe der Zeit wohl noch mit seiner Aufgabe wachsen wird. Es liegt an ihm, wie er es nutzen wird und wie er seine Prioritäten setzt. Der neue Schatzmeister wurde von seinem Vorgänger länger und systematischer auf seine Aufgabe vorbereitet, außerdem hat er, wie auch der Vorsitzende, das Glück, dass zwischen ihnen so etwas wie eine „Telefonfreundschaft“ funktioniert, so dass schnelle Hilfe möglich ist. Tatsache ist, dass sowohl der Vorsitzende als auch der Schatzmeister sich bisher sehr bemühen. Sie machen es auf ihre Weise und es lässt sich nicht sagen, ob besser oder schlechter, jedenfalls anders. In dieser Amtszeit war dank der weiteren Mitarbeit von Madla und Tomáš der „interne Schock“ nicht so groß. Ihr für Herbst 2006 angekündigter Rückzug wird wohl bedeutendere Veränderungen nach sich ziehen. Aber auch das sollte dank der Gegenwart anderer, die sich unterdessen auch zu „alten Hasen“ entwickelt haben, keine allzu dramatischen Folgen haben. Die hier beschriebene Amtszeit ist noch nicht zuende, und so wäre es verfrüht, irgendwelche großen Schlüsse ziehen zu wollen. Trotzdem lässt sich sagen, dass auch diese Periode sich bisher mehr oder weniger ähnlich erfreulich entwickelt, wie die vorhergehenden.

Závěr

Za deset let se v orgánech Sojky (rada včetně přisedicích + dozorčí rada) vystřídalo dosud celkem 30 osob, členské shromáždění se včetně toho ustavujícího sešlo 7x a rada více než 60x.

Záměrně není v tomto pojednání podrobně hovořeno o akcích Sojkou pořádaných, kterých v její existenci bylo přes půl stovky s účastníky značně převyšujícími hranici tisíc. Jedná se pouze o interní sondu do historie a geneze sojčích orgánů s velkým důrazem na stanovy jako základní dokument Sojky. Doba to byla ve své první polovině překotná a bouřlivá i klidná a poměrně stabilní ve své polovině druhé. Nezbývá než doufat, že po druhé desítce bude pořád o čem psát a že bude možné konstatovat, že ani tou druhou „desítkou to nekončí...“

Schlussbemerkung

In den vergangenen 10 Jahren haben sich in den Sojka-Gremien (Vorstand inklusive Beisitzer + Beirat) bislang insgesamt 30 Personen abgewechselt, die Mitgliederversammlung tagte einschließlich der konstituierenden siebenmal und der Vorstand mehr als 60 Mal. Bewusst wurde in dieser Abhandlung auf eine detaillierte Schilderung der unzähligen, von Sojka organisierten Veranstaltungen verzichtet, deren es mehr als 50 gegeben hat, mit weit über tausend Teilnehmern. Es handelt sich hierbei lediglich um eine interne Bestandsaufnahme der Geschichte und Entstehung der Sojka-Gremien, mit starker Betonung auf der Satzung als dem Gründungsdokument von Sojka. War die erste Zeit noch ungestüm und stürmisch gewesen, so brachte die zweite Hälfte ruhige und stabile Verhältnisse. Es bleibt zu hoffen, dass es nach dem zweiten Jahrzehnt immer noch etwas zu berichten geben wird und dass auch nach dem zweiten Zehnjährigen für Sojka „noch lange nicht Schluss sein wird.“

Milé Sojky, milí Sojci, liebe Freunde!

Sojka slaví deset let od svého založení, to je věc! A ještě k tomu vychází speciální letní číslo Zobáku a s ním i speciální předsednický sloupek, řečený guláš, tentokrát i v němčině. A vy si říkáte: Á, zas se na nás valí ona předsednická dávka slov, obvyklé bilancování spojené s trochou (sebe)chvály, nadbytkem hany a kárání druhých, varování do budoucna a tak podobně. Ale nebojte, tentokrát si mě na samotné oslavě deseti let užijete dosyta, a proto tenhle gulášek nebude příliš vydatný. V restauraci byste asi ohrnuli nos, ale v Zobáku vás to třeba potěší.

Sojka feiert zehn Jahre seit ihrer Gründung, das ist schon was! Und mit der Sonderausgabe von Zobák dokořán kommt auch die traditionelle Vorsitzender-Spalte, der so gennante „Gulasch“, diesmal auch auf Deutsch. Und ihr sagt euch selbst: Ah, schon wieder wälzt sich die übliche Wörterlawine heran, mit der typischen Bilanzierung, arm an Lob und reich an Kritik. Keine Angst, diesmal könnt ihr mich in vollen Zügen bei der 10-Jahre-Feier genießen, dafür wird dieser Gulasch auch nicht so satt wie gewöhnlich. In einer Gaststätte wäre dies nicht sehr erfreulich, in Zobák vielleicht schon.

Obvykle se tady zabývám posledními sojčími akcičkami, tentokrát to pojmu trochu jinak. Začnu asi takto: už jste četli Poldiho traktát o vývoji naší rady? Že né? Že je to moc dlouhý, že se to hemží oficiálními termíny? Dejte na mě – nalistujte příslušnou stránku a pusťte se do čtení.

Normalerweise beschäftige ich mich hier mit den letzten Sojka-Maßnahmen, diesmal mache ich das bisserl anders. Ich fange so an: Habt ihr schon Leos Traktat über die Entwicklung des Sojka-Vorstands gelesen? Nein? Weil es zu lang sei? Weil es durch Fachbegriffe bespickt werde? Hört auf mich – blättern sie die jeweilige Seite nach und losgeht's mit der Lektüre.

Už jste dočetli? Výborně! Mám na vás ale ještě jednu žádost. Nalistujte si stránku, kde začíná prezentace Sojky, o níž jsem byl redakci požádán a již jsem nazval „Sojka se představuje?“.

Bis zum Ende gelesen? Toll! Ich habe jedoch noch einen Wunsch an euch. Lest noch die Sojka-Präsentation, um die ich von der Redaktion gebeten wurde und die ich „Sojka stellt sich vor?“ nannte.

Pokud jste už stihli zhlédnout oněch pár fotek a řádků, myslím, že v kombinaci s pojednáním z pera čestného předsedy už z mé strany téměř není co dodat. A pokud Sojku moc dobře neznáte, možná jste právě pochopili, jak je možné, že nějaký „spolek mladých“, nezávislý na velkých organizacích á la pionýr nebo skaut, oněch deset let bez dramatických výchylek úspěšně funguje a má našlápnuto do desítky druhé. Ono totiž nestačí odvádět perfektně zadanou práci. Je nutné také mít rád své kamarády a umět si život trochu okořenit. To se však opět neobejde bez dobře vykonané práce.

Falls ihr euch schon die ein paar Fotos und Zeilen angeschaut habt, gibt's meiner Meinung nach in der Kombination mit dem Traktat unseres Ehrenvorsitzenden kaum noch was zu

ergänzen. Und falls ihr Sojka nicht sehr gut kennt, wahrscheinlich habt ihr gerade gefasst, wie ist es überhaupt für einen von Großverbände wie Pionier oder Pfadfinder unabhängigen Jugendverband möglich, diese zehn Jahre ohne dramatische Ausschläge erfolgreich zu funktionieren und für den zweiten Zehner bereit zu sein. Es reicht nämlich nicht, nur die Arbeit perfekt abzuführen. Notwendig ist es auch, feste Freundschaften schließen und gemeinsam das Leben genießen zu können. Das geht aber wiederum nicht ohne gut geleistete Arbeit.

Proto apeluji na kohokoliv, kdo v těch dalších deseti letech Sojku povede, aby se touto alfou a omegou řídit a nedal se na jedno ze dvou scestí, ať už v podobě „úřednické“ Sojky, nebo Sojky jakožto nějakého krátkodobého kamarádšoftu bez pevných základů.

Aus diesem Grunde appelliere ich an wen auch immer mal in den nächsten zehn Jahren Sojka leiten wird: Vergiss nicht diese Alfa-Omega und komm auf keinen der zwei Irrwege, einen der „Beamten-Sojka“ oder jenen des kurzfristigen und feste Grundlagen mangelnden „Spaß-Verbands“.

Takže vzhůru do další desítky!
Weiter geht's mit dem nächsten Zehner!

Mějte se krásně,
Macht es gut,
Pája

Poděkování / Herzlichen Dank an:

Česko-německý fond budoucnosti
Deutsch-tschechischer Zukunftsfonds

SdJ Niederbayern/Oberpfalz
Sudentendeutscher Förderverein Zeltlager Gaisthal

THE END

